

žarek dobrote

5/XXIII

maj
2025

glasilo slovenske karitas

OB OBLETNICI

3 ••• Ob 35-letnici ustanovitve Slovenske karitas

4 ••• Pisali smo manjše in velike zgodbe

NA POTI UPANJA

7 ••• Kaj rečete, ko vas vprašajo o upanju?

STISKE SODOBNE DRUŽBE

9 ••• Vključevanje tujcev v družbo – vloga sodelavcev Karitas

POGLED OD ZUNAJ

10 ••• Kdo je Karitas? Pogled od zunaj.

POROČILO MREŽE KARITAS

12 ••• Blizu ljudem

KARITAS MLADIH

15 ••• Mladi, ki izžarevajo dobroto

15 ••• Cvetna delavnica letos prvič tudi v organizaciji
Mlade karitas Komen

15 ••• V Strunjanu vikend Mlade karitas Koper

15 ••• Mlada karitas Koper na Dnevu za spremembe

17 ••• To »vse«, ki je vstali Kristus,
odpira naše življenje upanju

18 ••• Materinski dan v Skupnosti Srečanje:
praznik ljubezni in upanja

KOPER

22 ••• Praznovanje tedna družine v Bovcu

20 ••• Romanje na Sveto goro

21 ••• Združene moči v Kopru

21 ••• Skupaj na poti žalovanja

LJUBLJANA

23 ••• Dobrodelna prireditve v župniji Vodice

24 ••• Srečanje starejših in bolnih v Zagorju ob Savi

23 ••• Ali smo tudi mi luč za druge?

24 ••• Začetek nove poti REZERVA

MURSKA SOBOTA

25 ••• Plenum Škofijske karitas Murska Sobota

27 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA STRAN Kristjan Bišof in ZADNJA STRAN Arhiv Slovenska karitas •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar
Jezeršek, Marjan Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Smodiš,
Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman •
LEKTORIRANJE: Alenka Mirkac • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA
PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK:
Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poština plačana pri pošti
• ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne
predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote
omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

**57. narodno romanje
bolnikov, invalidov in
starejših na Brezje**

sobota, 21. junij 2025

Maša ob 10. uri.

Pred mašo je skupna
molitev rožnega venca in
priložnost za spoved.

Romanje vodi
koprski škof dr. Peter Štumpf

*»Najdražji, ne izrinjajmo tistih, ki so krhki, daleč stran
od svojega življenja, kot to danes včasih počne določena
miselnost, ne izrivajmo bolečine iz svojega okolja. Naj
bo to raje priložnost za skupno rast, za negovanje upanja
zahvaljujoč ljubezni, ki jo je Bog najprej izlil v naša srca (prim.
Rim 5,5) in ki poleg vsega ostane za vedno (prim. 1 Kor 13,8-10,13).«*

papež Frančišek
vir: Vatican News

Foto: Andreja Urh

Ob 35-letnici *ustanovitve* *Slovenske* *karitas*

Alojz Cvikl,
predsednik Slovenske Karitas

Foto: Zdenka Sfiligoj

3

35 let ni dolgo obdobje. A če pogledamo, kaj vse se je v tem obdobju zgodilo, na koliko izzivov je odgovorila Slovenska karitas, smo danes lahko najprej hvaležni, da je tako hitro, zrelo in odgovorno stopila v ta naš slovenski prostor. Ni bilo časa za uvajanje in prilagajanje. Takoj je bilo treba pokazati zrelost in organiziranost. Karitas je pokazala, da je v ozadju vera, da so v ozadju vrednote, da je v ozadju človek, na katerega je treba gledati celostno, tako materialno kot duhovno.

Pokazala je, da ne želi biti konkurenca drugim humanitarnim organizacijam, ampak dopolnitev in sodelovanje. Od vsega začetka si je Slovenska karitas prizadevala podajati roko drugim humanitarnim organizacijam in z njimi sodelovati v dobro človeka, ki so ga prizadele raznovrstne nesreče in preizkušnje.

Če sem to razmišljanje začel z mislijo, da 35 let ni dolgo odboje, pa moram poudariti dejstvo, da je bilo to obdobje čas korenitih sprememb.

Vedno bolj živimo v nekem »novem svetu«, ki ga zaznamuje, kot pravi papež Frančišek, »kultura odmetavanja«: ko se hitro nečesa naveličamo, to odvržemo in iščemo nekaj drugega. V ospredju

sem »jaz«, okoli mene se mora vse vrteti, vse mora meni služiti.

V tem našem prostoru, kjer so dostikrat v ospredju interesi posameznika, sta sodelovanje in skupen nastop tista dodana vrednost, ki lahko prispeva k temu, da je pomoč hitra, kvalitetna in res doseže tistega, ki jo najbolj potrebuje.

Smo pred velikim izzivom, kako se otresti te logike in stopiti v logiko služenja.

Zanimivo, da to vprašanje najdemo že v Matejevem evangeliju (prim. Mt 20,20-28), ko se na Jezusa obrne mati učencev Janeza in Jakoba. Ona bi si želela, da bi učenca sedela na desnici in levici novega kralja.

Jezus tukaj pokaže drugačno vrsto pogleda: pogled služenja in podaritve življenja za druge, kar potrди tako, da takoj zatem povrne vid dvema slepima in ju naredi za svoja učenca (prim. Mt 20,29-34).

Prizadevanje, da bi se v življenju povzpeli, da bi bili nad drugimi, uničuje harmonijo.

Jezusova zapoved ljubezni se lahko uresniči, ko dovolimo, da Bog zaživi v mojem srcu in nam odpre oči, da sta moj cilj in cilj mojega bližnjega ista.

Vesel sem, da to obletnico Karitas obhajamo v jubilejnem svetem letu, ki nas vabi, da vedno bolj postajamo »romarji upanja«.

Upanja ni neka utvara, je konkretna krepost, je življenjska drža, ki ima opraviti s konkretnimi odločitvami.

Upanje se hrani z zavzetostjo vseh za skupno dobro. Raste, ko se čutimo udeleženi in vključeni v osmišljenje svojega življenja in življenja drugih, pravi papež Frančišek.

Ob 35-letnici Slovenske karitas izrekam zahvalo vsem, ki so imeli pogum in vero, da so ustanovili Slovensko karitas.

Hvala vsem odgovornim in sodelavcem Slovenske karitas, ki so v tem času pokazali zrelost in sočutno srce ter znali in zmogli skozi teh 35 let modro voditi to našo karitativno ustanovo, ki je postala prepoznavna in spoštovana ravno zaradi svoje odprtosti in doslednosti v odgovarjanju na neštete izzive, ki jih je srečala na svoji poti.

Vemo, da je stisk vsako leto več, k temu prispevajo še klimatske spremembe z velikim številom naravnih nesreč.

Vesel sem, da je Karitas med prvimi, ko je treba pokazati solidarnost, bližino in iskati rešitve.

To je pravi blagoslov za tiste, ki se v trenutku znajdejo brez vsega ali pa ne vedo, kako naprej. Kako dragoceno je, da ti takrat nekdo prižge žarek upanja.

Ob tem praznovanju se želim zahvaliti tudi vsem dobrotnikom, ki ste s svojimi darovi podpirali in podpirate delovanje Slovenske karitas. Brez vaše dobrote in sodelovanja ne bi mogli izvesti tolikih dobrih in potrebnih dobrodelnih akcij doma in v tujini.

Naše praznovanje ni samo spominjanje vsega, kar se je zgodilo v teh 35 letih. Iz vsega, kar smo doživeli, se naučili in spoznali, želimo iti po poti služenja naprej. Sad prehojene poti je tudi, da želimo v naše delo še bolj vključiti mlade, med katerimi je čutiti veliko zanimanje za prostovoljstvo in služenje.

Naj bo to obhajanje 35-letnice tudi spodbuda za Mlado karitas, da raste, se krepi in vedno bolj stopa v naš slovenski prostor.

Tako bo Slovenska karitas lahko z novimi močmi in spoznanji začeto delo še naprej nadaljevala v drži služenja kot glasnik sočutja, upanja in bratske ljubezni.

Pisali smo manjše in velike zgodbe

Peter Tomažič

Foto: arhiv Karitas

Pred 10 leti smo slovesno praznovali 25-letnico Slovenske karitas z mašo na Brezjah, izdajo posebne knjige in dokumentarcem RTV SLO o Karitas. Niti približno si takrat ne bi mogli predstavljati, kakšni izzivi nas čakajo v prihodnjih 10 letih do danes. Če naštejemo le nekaj večjih, nas je že v letu 2015 zajel množični prehod migrantov ob vojni v Siriji, tudi do 5.000 oseb dnevno, ki se je v manjšem obsegu nadaljeval v prihodnjem letu. Karitas se je dobro odrezala in se vključila v oskrbo v sklopu Uprave RS za zaščito in reševanje.

V letu 2020 je sledil covid z vso negotovostjo, zaprtjem javnih prostorov, omejitvami dela ter prilagoditvami, ki so sledile tudi pri našem vsakdanjem delu, tako da ni izostala materialna pomoč. Na poseben digitalni in telefonski način smo ponovno spletni tudi povezanost s starejšimi. Ko je odzvanjal covid, se je v letu 2022 začela vojna v Ukrajini in v Slovenijo je pribežalo 15.000 beguncev. Karitas se je odzvala in oskrbela begunce, ki so prispeli v Slo-

venijo, hkrati pa začela z intenzivno pomočjo v sami Ukrajini preko katoliške Karitas SPES. Prvi tovarnjak pomoči Karitas v svetovnem merilu je v Ukrajino prispel iz Slovenije, sledilo mu je še več kot 30 večjih pošilk in skupaj več kot 5 mio. EUR pomoči Slovenske karitas. V letu 2023 je bil potres v Turčiji in v avgustu katastrofalne poplave v Sloveniji, ki so prizadele 10.000 gospodinjstev, pred tem pa še neurja s točo. Karitas na vseh nivojih se je tudi tukaj zelo dobro odrezala, bila marsikje prva na terenu s pomočjo in ostala z ljudmi v stiski do danes. Spet se je pokazala izjemna pomembnost naše mreže župnijskih Karitas, ki ohranja kondicijo in logistične zmogljivosti z razdeljevanjem hrane EU. Skupaj je pomoč Karitas prejelo preko 5.000 gospodinjstev, prizadetih ob poplavah, razdeljenih je bilo več kot 14,5 mio. EUR pomoči v denarnih sredstvih. Od tega so več kot polovico prispevali darovalci posamezniki in podjetja, ostalo pa država in občine.

V tem obdobju smo pisali tudi manjše zgodbe, ki pa so enako pomembne za mnoge posameznike, pozabljene in odrinjene na rob družbe. K poglobljenemu čutenju z ubogimi nas je še posebej nagovarjal papež. To besedilo pišem ravno ob novici, da je umrl papež Frančišek, ki smo ga imeli na Karitas za »našega papeža«, saj je spodbujal karitativno držo vsakega kristjana, cerkvenih ustanov in tudi celoten svet spodbujal k miru, solidarnosti, dialogu in odpravi krivic. Vedno smo se ob vseh dilemah lah-

ko naslonili nanj. V Žarku dobrote so bili v tem obdobju objavljeni številni članki, ki so imeli iztočnico v njegovi misli. Hvaležni smo za njegovo držo skromnosti, iskrenosti in preprostosti. Njegov zgled nas vedno znova vrača k bistvu krščanstva, ki se odraža v konkretnih dejanjih ljubezni do bližnjega. Njegove besede in dejanja so bila izraz naklonjenosti ubogim, revnim, zavrženim in kakorkoli pomoči potrebnim. V njegovih pridigah, nagovorih in molitvah smo lahko začutili sporočilo, da je vsak človek na tem svetu v Božjih očeh enako dragocen in vreden dostojanstva. V času svojega delovanja je bil in bo tudi v prihodnosti izjemen navdih številnim so-delavcem in prostovoljcem Karitas v Sloveniji.

Če pogledamo vizijo Karitas, ki velja že več kot 10 let, smemo reči, da najdemo v njej vzporednico z vizijo papeža v skrbi za uboge. Poslanstvo biti ljubeča skrb Cerkev za ljudi v stiski, glas revnih v družbi in v službi človekovega dostojanstva nas še vedno vodi ter daje konkretne rezultate ljubezni na vseh ravneh delovanja Karitas v Sloveniji. Tako so v tem duhu na ŠK Murska Sobota v tem obdobju odprli dva materinska doma, ki nudita zaščito žrtvam nasilja na območju Prekmurja, v ŠK Celje je zaživel program EFRAM, ki v skupnost in v delo vključuje ranljive osebe, ki niso sposobne rednega dela in se srečujejo s težavami v duševnem zdravju, invalidnostjo in drugimi življenjskimi primanjkljaji. V NŠK Maribor so v tem obdobju razvili centraliziran projekt donirane hrane v Mariboru in program Betka, ki vključuje osebe s težavami v duševnem zdravju. V ŠK LJ so v letu 2018 odprli hišo za deložirane in druge ranljive osebe v Logatcu. V ŠK Novo mesto pa so odprli vrata svoje »Dnevne sobe«, ki danes gosti različne samopomočne in strokovno spremljane skupine. V tem času smo na Slovenski karitas skrbeli za krizno namestitev žrtev trgovine z ljudmi, prisilne prostitucije in prisilnega dela. Srečali smo se z žrtvami, ob katerih je težko razumeti, koliko hudega se je zgrnilo nanje. Hvaležni smo za milost, da smo v njihovo življenje prinesli vsaj nekaj tednov sonca, človeške bližine in dostojanstva, ki jim je bilo odvzeto. Razvili smo tudi program Blizu, ki nudi psihosocialno pomoč v zahtevnejših stiskah na področju odnosov, duševnega zdravja in zasvojenosti. Svetovanje je že dve leti mogoče tudi preko videopovezave. Pred 5 leti smo začeli s programom Repatica, v katerem skupaj s ŠK Ljubljana spremljamo več kot 70 repa-

triiranih oseb iz Venezuele. Tako po naših hodnikih odmeva tudi španščina v mešanici s slovenščino. Pilotno smo vzpostavili program MOST, stanovanjske skupnosti za osebe po reintegraciji v različnih socialnovarstvenih programih, ki ne morejo živeti same in potrebujejo spremljanje. Nastali sta dve skupnosti, ki v polnosti delujeta.

6

Za delo smo prejeli tudi priznanja. Najvišje državno priznanje je Slovenski karitas v letu 2015 podelil takratni predsednik Borut Pahor. Imre Jerebic, dolgoletni generalni tajnik Slovenske karitas, je v letu 2017 ob zaključku svoje poklicne poti prejel nagrado za življenjsko delo na področju socialnega varstva. Ivanka Šušteršič, takratna voditeljica Župnijske karitas Preska, pa je prejela državno nagrado za prostovoljstvo. V lanskem letu je umrla Jožica Ličen, ena izmed medijsko najvidnejših prostovoljk Karitas tudi v vseslovenskem prostoru, ki je desetletja dajala zagon delu ŠK Koper in Umetnikom za Karitas. Od nas se je poslovil tudi oče Franc Prelec, ki je od samega začetka budno spremljal komune Skupnosti Srečanje in s svojim pogum iz brezna zasvojenosti s trdimi drogami povlekel mnoge mlade. Od nas se v zadnjih letih poslovljajo številni prostovoljci, ki gredo k Bogu po plačilo za desetletja prostovoljnega dela v Karitas. Nagrade predsednice za prostovoljno delo so prejeli tudi sodelavci Mlade Karitas, ki je lani praznovala 5 let delovanja. V tem času so razvili številne projekte in programe, odprli center yC na Poljanski cesti v Ljubljani in obnovili kočo na Rakitni, ki je namenjena tabornikom otrok. Mlada Karitas je zaživela tudi na škofijskih ter nekaterih župnijskih Karitas. Slovenska karitas pa želi biti na ravni sprejemanja zakonodaje varuh človekovega dostojanstva, še posebej starejših in umirajočih. Kot družba smo bili soočeni s predlogom Zakona o prostovoljnem končanju življenja, ki želi spremeniti družbeni pogled na solidarnost, umiranje in paliativno oskrbo. Skupaj z drugimi humanitarnimi organizacijami smo se na predlog odzvali v kampanji Rad imam življenje. Letos skupaj s škofijskimi Karitas nadaljujemo s projektom podpore svojcem pri skrbi za starejše in pri prizadevanjih za ureditev paliativne oskrbe, ki je razen na področju onkoloških bolnikov zelo neurejena in nedostopna.

V duhu papeževih spodbud ne moremo spregledati tudi krivic in revščine po celem

svetu, ki ljudi pehajo v največjo bedo. Tudi tukaj smo na Slovenski karitas ob podpori darovalcev in ob sredstvih države pomagali na območjih Afrike, JV Balkana, v Venezueli ter na mnogih drugih krajih, kjer divjajo vojne in kjer naravne katastrofe jemljejo domove. Pomoč je bila še posebej učinkovita, ker poteka preko misijonarjev in lokalne mreže Karitas in odraža resnične potrebe ljudi na kriznih območjih.

Ob tem pa so nemoteno in še z večjim obsegom v Sloveniji tekli programi razdeljevanja hrane, pomoči s šolskimi potrebščinami, plačilom položnic, letovanja, obiski starejših in še mnoge dejavnosti, ki zajamejo več kot 145.000 oseb, družin, posameznikov, otrok, starejših in brezdomcev. Hvala vsem župnijskim in škofijskim Karitas, prostovoljcem ter voditeljem za vse opravljeno delo in dobroto, ki jo delite s svojim srcem. Vaše zgodbe tukaj niso napisane, mnogih niti ne poznamo. So pa izjemnega pomena za prav tiste uboge, ki živijo v vaši sredi.

Čestitam vam za 35. rojstni dan in vam želim veliko blagoslova in Božje milosti pri vašem delu.

Foto: Tatjana Splichal

Kaj rečete, ko vas vprašajo o upanju?

Upanje je potoček, ki vrti srčni mlinček, da se ne ustavi. Včasih se namreč zazdi, da se nam je življenje zagostilo med skrbi in temne slutnje. In včasih nam samo še upanje vrti mlinček, ki poganja naše spomine, jih napaja z lepoto, da z njo posvetimo v temo sedanjosti in roka vidi pisati načrte za našo skupno in lepšo prihodnost.

Tadej Sadar

Brez upanja si ne predstavljam življenja, saj je upanje temeljni gradnik mojega vsakdana. Za vsak težek trenutek obstaja upanje, da bo minil, upanje, da bo projekt uspešno zaključen, upanje, da bodo stvari v svetu šle na bolje. Ko imaš otroke, upaš, da bodo srečni in zdravi, upaš, da si jim dal dovolj podlage za življenje, upaš, da se bodo kljub vsemu znašli. Tudi tista drobna upanja, kot je upanje, da bo naslednji dan sončen – vse to je del naše motivacije pri delu in vseh drugih opravilih. Srčno upam, da znam z nasmehom, s prijazno besedo in iskrenim vprašanjem vlivati upanje ljudem okrog sebe.

Elizabeta Šebela

Upanje mi pomeni, da je vedno vse mogoče. Seveda ne zaradi ljudi, ampak zaradi Boga, ki je človeku vedno ob strani, pred njim in za njim. Ker Bog človeka nikoli ne zapušča, je naše upanje vedno blagoslovljeno. Seveda pa je zato potrebna tudi vera.

Franci Trstenjak

Upanje pri mojem delu na Karitas izvira iz vere – iz zaupanja, da nismo nikoli sami, da nas Bog spremlja in rešuje tudi v najtemnejših trenutkih. Ko verjamemo, da bo nekdo pomagal, da bomo rešeni, postane življenje polnejše. Ljudje dobijo pogum, da ponovno zaživijo in tudi sami pomagajo drugim. Upanje pa se rojeva tudi v čisto preprostih stvareh – v pismu, ki ga napiše otrok za starejšo osebo in ji polepša dan; v iskrenem pogovoru med animatorjem in otrokom na letovanju, ko mlad človek popolnoma in srčno podari svoj čas in energijo drugemu.

Ni pa vedno lahko. Hitro se lahko nalezem negativizma, obsojanja, občutka nemoči. Zato se moram vedno znova spomniti, da če bom ostal prijazen, odprt za druge, če bom pomagal tistim, ki jim je najtežje – bo meni in drugim lažje. Po tej poti upanja hodim vsak dan – v veri, v konkretnih dejanjih ljubezni in v prepričanju, da lahko skupaj spreminjamo svet.

Luka Oven

Zame upanje pomeni, da nikoli ne pozabimo, da imamo vsi moč ustvariti pravičen, zdrav in pošten svet za vse. Mladi so močan vir upanja, saj vedo, da je takšen svet mogoč, in vsak dan pogumno delajo, da ga gradijo.

Rebecca Rathbone

Zame je upanje nekaj zelo osebnega – je tihi glas v srcu, ki mi pravi, da nisem sam, tudi ko je težko, je notranja moč, ki me vodi naprej tudi takrat, ko je pot negotova. Izvira tudi iz moje vere v Boga, ki obljublja, da tema nikoli nima zadnje besede. Upanje me drži pokonci, me navdihuje za spoštovanje in me uči zaupati, je tiho prepričanje, da bo jutri lahko boljše – in pogum, da za to tudi nekaj naredim.

Dane Kastelic

8

Geslo svetega leta 2025 »Romarji upanja« in geslo Slovenske karitas ob 35-letnici »Na poti upanja« me vedno znova nagovarjata tako na osebnem, družinskem kot tudi službenem karitativnem poslanstvu. Gre za pot, kar zame pomeni, da upanje ni kar dano in da za njim vedno tudi nekaj sledi.

Pri našem delu se kaže velikonočno jutro in pred tem je pot, ki nas pelje naprej, v iskanje rešitev, odločitev in možnosti. Ta pot nemalokrat gre preko križevega pota, pota zablod in negotovosti v dostojanstvo, zmago dobrega nad hudim, pomiritve s seboj in bližnjimi ter velikokrat tudi do čisto konkretne rešitve življenjske in eksistencialne stiske.

V koraku z ljudmi na tej poti je zame vodilo upanje, ki ga zaznavam tako pri sebi kot drugih. Povezano je z vero in ljubeznijo in prihaja od našega Odrešenika. Želim si vztrajnosti na tej poti in poguma za pričevanje in delovanje, kar ni vedno lahko. Biti ob nekom v isti sobi, pisarni, ali pa morda zgolj v tišini ali na drugi strani telefonske linije, je prav tako majhna zmaga na poti upanja.

Na poti upanja vedno pomaga, da nismo sami, da lahko drug za drugega tudi molimo in drugemu včasih le s tem izkazujemo pomoč.

Helena Potočnik Okorn

Upanje zame pomeni notranjo moč, ko je treba vztrajati tudi takrat, ko vse drugo odpove. Je kot tih, a trden glas v nas, ki pravi: »Tudi to bo minilo. Nekje obstaja luč.«

Ni naivno pričakovanje, da bo vse v redu brez našega truda – je zaupanje, da se bo trud poplačal in dobil svoj smisel. Upanje je pogum, da vstanemo po padcu, da pomagamo, čeprav ne vemo, ali bo dovolj. Je kot droben plamen v srcu – dovolj močan, da ogreje, da nas spomni, da življenje vedno najde pot.

Nataša Sorko

Pri svojem delu poskušam biti nekdo, ki zna zgodbam prisluhniti brez sodb in z odprtim srcem. Upanje nosim z majhnimi dejanji predvsem na letovanjih za otroke – namenim jim svoj čas, svojo energijo in dobro voljo. Trudim se jim nositi upanje v obliki bližine in topline, da začutijo, da niso sami.

Na poti upanja hodim tako, da vztrajam – tudi takrat, ko ni lahko. Da se zavedam, da vse, kar počnem, ima smisel in bo nekomu nekoč lahko spremenilo dan ali morda celo življenje. Upanje je zame odločitev, da ne obupam – nad sabo, nad drugimi, nad svetom. Na Karitas me upanje spremlja v zgodbah otrok, ki se kljub težkim razmeram znajo veseliti, v hvaležnosti staršev, v sodelavcih in prostovoljcih, ki vsak po svojih močeh nosijo svetlobo naprej.

Zala Rus

Upanje zame pomeni, da imamo družbo, v kateri se lahko vedno na nekoga obrnemo in dobimo pomoč, ter da bomo enkrat živeli v družbi, kjer ne bo težava dobiti zdravnika, psihosocialne pomoči ali materialne pomoči za ljudi, ki tega sami ne morejo plačati ali sploh prositi. Upanje je drobna lučka v temi, ko si med neznanimi ljudmi. Upanje ti daje moč, da ne pogledaš proč, ko vse propada, in da takrat ne obupavaš. Upanje je tudi, da zjutraj vstaneš, čeprav veš, da ne bo lahko. Ampak upanje je to, da se lahko naslednji korak spremeni v nekaj novega. In končno je upanje to, da je lahko vsak konec nov začetek. »Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor veruje vame, bo živel, tudi če umre« (Jn 11,25).

Jože Gornik

Včasih, ko je hudo, mi zmanjka vere, včasih celo ljubezni. Takrat se oprem na upanje. Ko je težko in srce obupa, je nekje drobna iskra upanja. Upanje je preživetje. Zgled so mi ljudje v najhujših položajih, v katerih ohranjajo upanje in zaupanje. Tista drobna iskra vžge voljo do življenja, vžge vero in ljubezen. Verjamem, da upanje prebuja Sveti Duh. Zato je tam tudi takrat, ko misliš, da ga ni. Bogu hvala zanj!

Mateja Gomboc

Mala upanja in Upanje

Upam, da bo za vikend lepo vreme. Upam, da bom dočakal »penzijo«. Upam, da bo moja srečka zadela. Upam, da bom dolgo živel. Upam, da se mi bo danes zgodilo kakšno pozitivno presenečenje. Takšnim upanjem jaz pravim banalna, površinska, nepomembna. Zgolj zapolnijo moje misli in mi olajšajo življenje, da se mi ni treba ukvarjati z bistvenimi zadevami.

Potem obstaja druga vrsta upanj, to so tista, ki jih porodijo moje težave, v katerih sem se znašel. Upam, da bom končno ozdravel. Upam, da nas sosed ne bo tožil in da bo že enkrat prenehal spor. Upam, da naš včerajšnji prepir v družini ne bo pustil negativnih posledic. Upam, da me nihče ni videl, ko sem prevozil rdeči semafor. Takšna upanja se prebudijo iz mojih stisk, pravzaprav iz mojega obupa.

Če moje življenje napolnjujejo upanja takšnih vrst, se mi zdi, da so to v resnici lažna upanja, ki me bodo prej ali slej opeharila. Odvrčajo me od bistva. Naposled me vedno pustijo praznega. Tudi če se uresničijo, se naposled zavem, da to sploh ni moja zasluga.

Pomembno vprašanje mi je, ali nekje nad množico takšnih malih upanj obstaja Upanje, v ednini. Kakšno je to Upanje in kje je zasidrano? Ali obstaja Upanje, ki ni samo moje in ki spada k Življenju in ki ni nekaj sebičnega, začasnega, varljivega in lažnega? Če takšno upanje obstaja, če obstaja Božje Upanje, potem gotovo ne more biti samo stvar neke prihodnosti, povezane z našimi pričakovanji. Pravo Upanje mora obstajati od nekdaj in biti globoko vgrajeno v našo bit. Kako jaz doživljam Upanje? Tvorijo moje jedro. V njem so plemeniti ljudje iz moje preteklosti, ki so znali živeti dobroto in ljubezen skozi prilike in neprilike. Moji starši in sorodniki so ohranili srčnost, poštenost in vero ter živeli Upanje. Pogosto se jim ni uresničilo veliko upanj, a ostali so zvesti Upanju. Ko se oziram nanje, v meni zaživi Upanje. Vse to se najlepše osredini v Jezusu iz Nazareta. Človek kot on ima vso pravico govoriti o Upanju. Tudi o tisti bistveni razsežnosti Upanja, ki se tiče naše prihodnosti. Če odmislim Jezusa, potem ne vem več, kaj je Upanje, in mala (bodisi uspela bodisi nasedla) upanja mi ne dajejo ne tolažbe ne moči.

Upanje za nas pomeni notranjo moč, da verjamemo v boljši jutri – tudi takrat, ko se zdi vse temno. Je tihi glas, ki pravi »ne odnehaj«, kadar smo v stiski in čutimo, da vse izgublja smisel. Z družbenega vidika je upanje temelj razvoja skupnosti, zaupanje ljudi, da je sprememba možna. Brez upanja ni vizije prihodnosti – z njim tako družba kot tudi posameznik, diha, raste in zdravi svoje rane.

Slovensko društvo Hospic

Upanje je notranja moč, ki nas vodi skozi najtežje trenutke in ohranja vero v boljšo prihodnost. Predstavljam si ga kot luč na koncu temnega predora, brez katere bi bile mnoge preizkušnje neznosne. Pomembno je, da se ljudje v času stisk podpiramo – prijazna gesta lahko obup spremeni v upanje. Sprejemanje raznolikosti ustvarja okolje, kjer se vsi čutimo vredne, kar je ključnega pomena za tiste, ki se soočajo z izključevanjem ali krivicami. Karitas pri tem igra pomembno vlogo. S svojimi vrednotami sočutja in solidarnosti pomaga najranljivejšim, od kriznih situacij do vsakodneвне podpore brezdomcem, starejšim in mladim. S povezovanjem posameznikov in skupnosti Karitas spodbuja pravičnost in solidarnost. Dokazuje, da lahko z majhnimi dejanji ustvarimo svet, kjer vsakdo vidi luč na koncu predora. Upanje je skupna odgovornost vseh.

Marjeta Ferlan Istinič

Danilo Jesenik Jelenc

KDO JE KARITAS?

Pogled od zunaj

10

Karitas je v naši družbi mnogo več kot le pomoč ljudem v stiski – je srce, ki bije s sočutjem, je roka, ki seže k človeku, še preden ta sam zaprosi. V času, ko se svet vse bolj vrti okoli uspeha, učinkovitosti in individualizma, Karitas ostaja tih, a močan opomin, da vrednosti človeka ne merimo po tem, kar ima, ampak po tem, kdo je.

Zame je Karitas pričevalka upanja. Njeno poslanstvo je globoko krščansko, a hkrati univerzalno – služiti bližnjemu, ne soditi, ampak poslušati, razumeti in stati ob strani. Posebej cenim, da Karitas gradi skupnost – ne samo znotraj Cerkve, ampak v družbi nasploh. Povezuje ljudi različnih pogledov in ozadij v skupnem prizadevanju za dobro.

V prihodnosti bo to poslanstvo še pomembnejše. Družba se sooča z novimi oblikami stisk – osamljenost, duševne stiske, razdeljenost med generacijami in kulturami. Karitas bo še naprej glas tistih, ki jih nihče ne sliši. A hkrati bo morala ostati prostor dialoga, prostor spoštovanja in predvsem prostor človečnosti.

Verjamem, da bo Karitas s svojo prisotnostjo še naprej pomagala družbi, da ne pozabi na bistveno: da smo poklicani biti drug drugemu bližnji.

Danijel Kastelic, državni svetnik

Ob 35-letnici Karitas se mi prebuja spomini na same začetke, ko sem smel sodelovati pri uveljavljanju Karitas v naši družbi. Kot celjski kaplan, ki sem bil tudi član celjske dekanijske Karitas, sem bil na kar nekaj sestankih z državnimi institucijami, ki so iskale rešitve, kako umestiti Karitas v našo državo, ker je bilo pred osamosvojitvijo karitativno delovanje uradno prepovedano.

Nedvomno sta vloga in pomen Karitas v naši družbi izrednega pomena, ker je preveč socialnih stisk, za katere imajo državne institucije premalo posluha. Stiske ljudi je treba blažiti ali morda celo odpravljati in tukaj ima Karitas s svojo mrežo prostovoljcev in z zbiranjem pomoči od dobrih ljudi izredno vlogo. Ker Karitas, hvala Bogu, vzbuja veliko zaupanje pri državljanih, mora biti zelo skrbna in pozorna pri dobrodelnih akcijah in delitvi pomoči.

Osebnostno ocenjujem, da bi se morala Karitas podati še na eno polje aktivnosti, in to je pomoč starostnikom v domovih za ostarele, ki so kar precej prepuščeni sami sebi. Ker je v domovih premalo kadra za vse oskrbovance, bi lahko prostovoljci pomagali pri hranjenju ljudi in tudi pri krajšanju njihovega enoličnega časa. Če družba potiska starostnike na svoj rob in se zanje ne meni, jih celo pojmuje kot breme, bi morala Karitas toliko bolj njim namenjati svojo pozornost.

Franci Trstenjak, direktor Radia Ognjišče

V luči mojega dolgoletnega sodelovanja z organizacijo Karitas lahko potrdim, da gre za odprto organizacijo, ki ima ključno vlogo na področju socialnega vključevanja in solidarnosti. Povezuje se s civilnimi, cerkvenimi in državnimi združenji na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni ter deluje na podlagi sočutja, solidarnosti in spoštovanja do vseh, ki potrebujejo podporo. Karitas preko različnih služb in projektov pomaga ljudem v stiski, naslavlja trenutne potrebe ter proaktivno deluje na področju preventivnih ukrepov in ozaveščanja. Posebej se izkaže pri odzivu na naravne nesreče in druge katastrofe, kjer z odzivnostjo in prilagodljivostjo ostaja zanesljiv partner.

Spominjam se njenega delovanja v devetdesetih letih, ko je pomagala beguncem iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Kosova. Prav tako je v letu 2015, ob migrantskem valu, pokazala empatijo in pripravljenost za pomoč. Leta 2023, ob poplavah, so prostovoljci in zaposleni hitro priskočili na pomoč, nudili materialno pomoč in psihološko podporo, kar je ključnega pomena za okrevanje žrtev.

Poleg kriznih situacij je Karitas aktivna tudi v vsakodnevni programih za socialno vključevanje, kot so pomoč starejšim, brezdomcem, izobraževanje mladih ter različne oblike svetovanja. S takšnim celovitim pristopom se ne osredotoča zgolj na posledice stisk, temveč tudi na njihove vzroke. Karitas ostaja pomemben steber družbene podpore. S svojim delovanjem povezuje skupnosti, posameznike, podjetja in institucije ter spodbuja odgovornost in solidarnost. Kot del širše mreže organizacij na evropski in globalni ravni prispeva h globalizaciji solidarnosti in družbenim spremembam. Karitas je dokaz, da lahko z majhnimi dejanji sočutja ustvarimo boljšo družbo. Vsak projekt in vsaka pomoč predstavljata korak k bolj povezani skupnosti.

Marjeta Ferlan Istinič,
Nacionalni inštitut za javno zdravje,
Program MIRA

Slovenska Karitas že 20 let s svojo akcijo 40 dni brez alkohola pomembno prispeva k ozaveščanju o škodljivosti prekomernega pitja alkohola in njegovih posledic za posameznika, družino in družbo, ko ozavešča javnost preko medijskih kampanj ter s predstavitvijo osebnih zgodb opozarja na stiske, povezane z alkoholizmom, in spodbuja razmislek o škodljivih navadah. Skrbi za podporo družinam in v tej luči zelo poudarja in izpostavlja pomen solidarnosti z vsemi, ki trpijo zaradi alkohola, ter opominja, da alkohol ni zgolj osebna stvar, ampak pogosto prizadene širšo skupnost. V akcijo je vključena tudi duhovna dimenzija, saj v času posta (pred veliko nočjo) akcija spodbuja k osebni odpovedi v dobro

drugega, kar presega golo vzdržnost in postane dejanje ljubezni, sočutja in notranje rasti. Vse to delovanje ne predstavlja le preventive, temveč s seboj nosi tudi etično in duhovno sporočilo o skrbi za drugega v današnjem zelo zahtevnem času nenehnih sprememb in prilagoditev.

Ob tem pa je, širše gledano, Slovenska Karitas kot humanitarna organizacija nosilka upanja in solidarnosti ter pomembno pomaga številnim, ki se znajdejo na družbenem robu, pri soočanju z revščino, socialno izključenostjo, osamljenostjo in duševno stisko ter predstavlja pomemben steber pomoči na več nivojih: kot nudenje neposredne pomoči, psihosocialne podpore, s prostovoljstvom in vključevanjem skupnostnega dela ter z zagovorništvom.

Če povzamem, Slovenska karitas je glasnik človečnosti v času individualizma, luč upanja v temah stiske ter spodbujevalec solidarnosti in odgovornosti. Akcija 40 dni brez alkohola je odsev te širše vloge – vabi k spremembi sebe v dobro drugega, kar je bistvo poslanstva Slovenske karitas.

Nataša Sorko, predsednica
Nacionalnega foruma humanitarnih organizacij

V času, ko se družba sooča s številnimi izzivi – ekonomsko negotovostjo, osamljenostjo, migracijami in okoljskimi krizami –, Karitas s svojo prisotnostjo in delovanjem ostaja luč ter opora mnogim. Njihove programe zaznamujeta dostojanstvo in človečnost, ne ukvarja se le s posledicami revščine, ampak tudi z ozaveščanjem in opozarjanjem na družbene nepravičnosti, zato ima pomembno vlogo pri oblikovanju bolj pravične družbe.

Slovensko društvo Hospic

Vloga Karitas je neke vrste povezava med tistimi, ki potrebujejo pomoč, in med tistimi, ki jo lahko posredujejo – na Karitas tudi zaradi vrednot, ki jih živijo vsak dan. Zelo pomembna vloga je tudi vzgojna, ki se kaže skozi programe Karitas, ki spodbujajo mlade k razmišljanju o etičnih vrednotah, ponujajo možnost prostovoljstva in spodbujajo aktivno državljanstvo. Ena od pozabljenih vlog pa je seveda zagovorniška vloga, saj ljudje z roba družbe potrebujejo tudi glas, da se nanje ne pozabi, da jim nekdo pomaga, ko se borijo za svoje pravice. Predvsem tiste osnovne.

Karitas mora tako kot Jezus dajati novo priložnost ljudem, ki jih je družba zavrgla – cestničarjem, prešuštnicam, bolnim, ubogim. On je pokazal, da nihče ni tako »izgubljen«, da ne bi mogel začeti znova, in v to moramo verjeti tudi mi. »Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike« (Mt 9,13).

Jože Gornik, direktor Zavoda Pelikan Karitas

Tako kot skalpel ali stetoskop v zdravnikovih rokah nič ne povesta o njegovi naklonjenosti do bolnika, obleka in hrana nič ne povesta o ljubezni prostovoljcev Karitas, ki dobrine razdeljujejo. Čeprav je konkretnih stisk vedno več, pa je tisto bistveno, kar družba vedno potrebuje, danes pa morda še bolj, ljubezen. Sočuten pogled, sprejetost, prijazna beseda, dotik roke ... Sodelavci Karitas so zdravniki srca družbe!

Tadej Sadar, odgovorni urednik Radia Ognjišče

Ena črna mravlja, na črnem kamnu, v črni popolni temi, nebeški Oče jo vidi.

Oh, kolikokrat smo vstajali iz teme v svetlobo, iz blata vojn v mir. Upanje je bilo kot luč v naših srcih. So bili trenutki, ko smo vse izgubile, pa smo stoterno nazaj dobile. Božji pogled nas je spremljal in videl vse temine, ki so bile v nas in okoli nas. Upanje v Božjo dobroto nas ni zapustilo in ta luč je bila vedno v nas.

Mislím, da je bila Karitas za mnoge Upanje v mnogih stiskah, tako posameznikov kot številnih družin, tako pri vas kot tukaj, v misijonskih deželah.

Za nas v misijonih je Karitas pomenila tisto, kar je »Karitas – Ljubezen«. Da, iz mnogih temin so se dvignili skupaj z drugimi v nekaj lepšega. Vidim obraze žena, mož, mladih, otrok, vseh tistih, ki sem jih srečevala tukaj pa tudi doma. Vsi dobrotniki, dogodki in obrazi, ki so nam pomagali, da smo živeli v tem upanju – in to upanje bo vedno živelo v nas. Karitas je z nami. Ne samo v materialnem pomenu, veliko več je bila tista duhovna energija, ki nas je spremljala v srcu mnogih doma. Nekdo je vedno prižgal to Luč upanja v naših srcih.

V mojem srcu je velika hvaležnost tisočerim, ki so živi kamni v Karitas. Da bi le mogli objeti cel svet in se boriti za vse dobro. Kako izumiti vse tiste »dron« (ali kako se pravi), da bi se vse orožje, ki ubija, spremenilo v orožje Karitas?

s. Bogdana Kavčič, misijonarka

Že ime pove, kaj Karitas je: latinska beseda »caritas« pomeni dejavno ljubezen. Karitas nas vzgaja in spodbuja k dejavni ljubezni do vseh ljudi, ne glede na versko pripadnost, narodnost, kakršna koli drugačnost za Karitas ne obstaja. V današnji družbi, v kateri je toliko pehanja za materialnimi dobrinami, egoizma, razvrednotenja vrednot, je Karitas nepremakljiv steber, na katerega se opiramo in se po njem zgledujemo. K takemu razdajanju in ljubezni do vseh se trudimo vzgajati tudi otroke.

Da, ko bo vse odpovedalo in se razbežalo, bo Karitas vztrajala in delovala. Kdo ve, morda bomo jutri mi, boste vi potrebovali pomoč. In Karitas bo tu, s srčnimi in ljubečimi ljudmi.

Mateja Gomboc, urednica Mavrice

Karitas nas povezuje v ljubezni do bližnjega, je nosilka upanja. Zelo pomembno je, da deluje v lokalnem okolju, hkrati pa skozi svojo razvejano mrežo lahko doseže ljudi tudi v najbolj oddaljenih in obrobnihih kotičkih sveta. Preko svojih članov v župnijah lahko prepozna ljudi, ki si velikokrat v stiski ne upajo prositi za pomoč. Pa ne le pomoč v denarju, v hrani ali materialnih dobrinah, ampak tudi ob darovanju svojega časa za pogovor, biti z nekom v njegovi osamljenosti, prinesiti veselje z drobno pozornostjo ali poprijeti za delo, ki ga kdo že težko opravi.

Ni pa Karitas omejena le na lokalno raven. Zaradi mednarodnih povezav lahko organizira in povezuje pomoč družbeno odgovornih posameznikov in podjetij v večjih projektih tako ob naravnih nesrečah kot na z vojno in trpljenjem zaznamovanih območjih. Z dostopom do lokalnih informacij in struktur je zagotovilo, da pomoč vedno pride v prave roke.

Andrej Beden,
tehnični direktor podjetja GeoCodis

V naši družbi se soočamo s tem, da ljudje postajamo vse bolj usmerjeni vase, skrb za družinske člane, sosede ali celo širšo skupnost pa ima trend zmanjševanja. Ironično je, da smo prek kanalov družbenih medijev povezani bolj kot kadarkoli v človeški zgodovini, hkrati pa se ljudje vseh starosti počutijo bolj izolirane. Zato je vloga Karitas tako pomembna in močna, saj združuje ljudi in ozavešča o pomenu skrbi drug za drugega.

Ina Delić, Caritas Europa

Karitas je resnično pomembna v družbi, saj daje ljudem prostor, v katerem lahko skrbijo za ljudi v svojih skupnostih in za planet. To je še posebej pomembno za mlade, saj naše organizacije Karitas po vsem svetu pomagajo mladim spoznati, da lahko resnično močno vplivajo na svojo družbo, če vodijo z ljubeznijo in prijaznostjo.

Rebecca Rathbone,
sodelavka za vključevanje mladih,
Caritas Internationalis

Ob 35-letnici delovanja, v imenu Ministrstva za zunanje in evropske zadeve Republike Slovenije (MZEZ), izražam spoštovanje ter hvaležnost vsem, ki v Slovenski karitas že desetletja soustvarjate to srčno zgodbo solidarnosti, sočutja in konkretne pomoči ljudem v stiski – tako doma kot po svetu.

Slovenska karitas je za MZEZ izjemen strateški partner pri izvajanju nujne humanitarne pomoči. Vedno se lahko zanesemo na njeno hitro odzivnost, profesionalen pristop, močno prisotnost na terenu in povezano mrežo, ki deluje z visoko mero zaupanja in strokovnosti. Skupaj smo se v zadnjih letih odzvali na številne humanitarne krize – od posledic potresov in poplav do vojn in razselitev, vključno z aktualnim dogajanjem v Gazi, Ukrajini, Bosni in Hercegovini ter številnih drugih državah po svetu, kjer so potrebe prebivalcev vsak dan večje.

V sodobnem svetu, ki se sooča s kompleksnimi krizami – podnebnimi spremembami, vojnami, naraščajočo neenakostjo in migracijami –, je vloga Slovenske karitas več kot zgolj humanitarna. Karitas ni le pomoč v materialni obliki, temveč je glas za dostojanstvo, solidarnost in človečnost. S svojo prisotnostjo na lokalni ravni ohranja stik s konkretnim človekom, z njegovimi stiskami, strahovi – in tudi upanji.

Edvin Skrt, generalni direktor
Direktorata za razvojno sodelovanje
in humanitarno pomoč

Blizu ljudem

Mojca Kepic
Foto: Arhiv Karitas

14

Povzetek letnega poročila celotne mreže Karitas za leto 2024

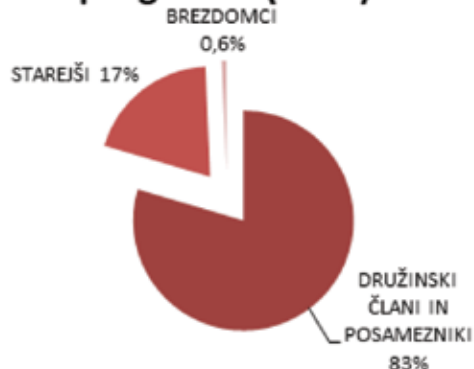
V letu 2024 je bilo v različne programe mreže Karitas z materialno in strokovno pomočjo, v skupni vrednosti 18,07 mio. EUR, vključenih več kot **145.316** oseb, od tega več kot 29.340 otrok in 40.830 starejših.

V programih materialne pomoči Karitas po vsej Sloveniji je vključenih **91.070** oseb, ki se same, kljub pomoči, pokojnini ali delu za minimalno plačo, ne zmorejo preživljati. Približno polovica gospodinjstev je staršev z otroki, preostale pa so predstavljali starejši in posamezniki, ki živijo sami. **Med prejemniki materialne pomoči, ki prejema-jo vsaj pomoč v hrani, je bilo 72.463 staršev z otroki in posameznikov, 17.982 starejših in 625 brezdomcev.** Samo v lanskem letu je bilo pomoči v obliki plačila najnujnejših položnic deležnih 11.678 oseb. Ob večjih stiskah, naravnih in drugih nesrečah je pomoč prejelo 2.087 oseb, večinoma še obnova po neurjih in poplavih iz leta 2023. 14.359 otrok je prejelo pomoč s šolskimi potrebščinami, 1.491

osnovnošolcem in dijakom smo prispevali k plačilu kosila, prevoza in obšolskih dejavnosti, 330 otrok je bilo vključenih v Botrstvo in Posvojitev na razdaljo, prostovoljci so izvedli 68.944 obiskov starejših.

Materialna pomoč na razdelilnih mestih Karitas je bila realizirana z darovi darovalcev, donatorjev, delom prostovoljcev, sredstvi FIHO, ministrstev in lokalnih skupnosti ter hrano iz Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim. Več kot **10.100** prostovoljcev, ki delujejo v **453** župnijskih Karitas, je ljudem v stiski razdelilo **3.754** ton hrane in skupaj podarilo več kot **670.580** prostovoljnih ur. Za različne programe osnovne materialne pomoči je Karitas v Sloveniji iz različnih virov v letu 2024 skupaj namenila **14,65** mio. EUR, od tega **3,6** mio. za pomoč ob večjih naravnih nesrečah in stiskah, del pomoči je bilo namenjene tudi še gospodinjstvom, prizadetim v poplavih 2023.

Prejemniki materialne pomoči v rednih programih (2024)

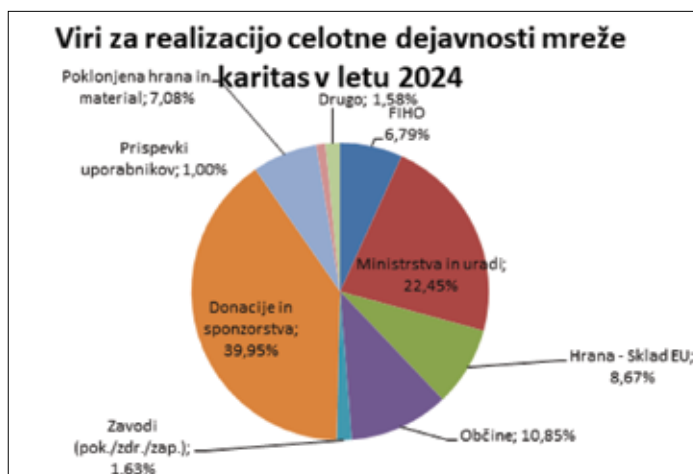

v okviru Ministrstva za zunanje in evropske zadeve. Pomoč tujini je preseгла 3,88 mio. EUR.

Največji vir za realizacijo odhodkov so v letu 2024 predstavljali donatorji z 39,95 %, sledijo državna sredstva (razpisi ministrstev in uradi) z 22,45 %, občine z 10,85 %, hrana iz sklada EU z 8,67 %, poklonjena hrana in material v višini 7,08 %, Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij FIHO s 6,79 % in Zavodi za zaposlovanje z 1,63 %. Preostala sredstva v višini 2,58 % so prispevali drugi manjši financerji.

15

Podrobno poročilo je na voljo na
<https://www.karitas.si/o-karitas/porocilo>.

V socialnovarstvene programe je bilo v celodnevno oskrbo z namestitvijo v osmih materinskih domovih in v varni hiši lani vključenih 197 žensk in otrok, v šest sprejemnih in terapevtskih centrov ter v komune je bilo vključenih 122 odvisnikov, v zavetiščih za brezdomce pa je bilo oskrbe deležnih 85 oseb. V ljudskih kuhinjah za brezdomce je hrano redno prejelo 131 oseb (leta 2023 pa 949). Skupna vrednost socialnovarstvenih in zahtevnejših strokovnih programov ki jih financira Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, je znašala 3,4 milijona evrov.

Dodatno je Karitas izvajala tudi programe osveščanja, preventive in izobraževanj. V tujini smo na področjih zdravstva, oskrbe z vodo, šolstva, podhranjenosti, dostojnega dela, rehabilitacije in rekonstrukcije **pomagali predvsem v Afriki in na območjih Balkana, prizadetim z vojno v Ukrajini in na Bližnjem vzhodu, s sredstvi, zbranimi v lastnih akcijah in preko projektov in humanitarnega strateškega partnerstva, izbranih na javnih razpisih**

TO »VSE«, KI JE VSTALI KRISTUS, ODPIRA NAŠE ŽIVLJENJE UPANJU

papež Frančišek

vir: Vatican News

16

Zadnja homilija papeža Frančiška

Ko je Marija iz Magdale videla, da je kamen od groba odvaljen, je stekla, da bi šla to povedat Petru in Janezu. Ko sta učenca prejela to presenetljivo novico, sta tudi ona šla ven in – pravi evangelij – oba skupaj tekla (Jn 20,4). Vse glavne osebe velikonočnih pripovedi tečejo! In ta tek izraža po eni strani skrb, kaj če so odnesli Gospodovo telo; po drugi pa Magdalenin, Petrov in Janezov tek govori o hrepenenju, o srčnih vzgibih, o notranji držbi človeka, ki se loti iskanja Jezusa. On je namreč vstal od mrtvih in ga zato ni več najti v grobu. Treba ga je iskati drugje.

To je velikonočno oznanilo: treba ga je iskati drugje. Kristus je vstal, živ je! Ni ostal ujetnik smrti, ni več zavrt v potni prt in ga torej ne moremo zapreti v lepo zgodbo, ki se jo pripoveduje, ne moremo iz njega narediti junaka preteklosti ali si ga zamisliti kot kip, postavljen v dvorano kakega muzeja! Nasprotno, treba ga je iskati, in zato ne moremo ostati pri miru. Zganiti se moramo, iti ven, da bi ga iskali. Iskali v življenju, iskali v obličju bratov, iskali v vsakdanjosti, iskali povsod razen v tistem grobu.

Iskati ga vedno. Kajti če je vstal od mrtvih, je navzoč povsod, biva med nami, se skriva in se odkriva tudi danes v sestrah in bratih, ki jih srečujemo na poti, v najbolj brezimnih in nepredvidljivih okoliščinah našega življenja. On je živ in ostaja vedno z nami, prelija solze trpečih in množi lepoto življenja v malih dejanjih ljubezni vsakega od nas.

Zato je velikonočna vera, ki nas odpira za srečanje z vstelim Gospodom in nas pripravlja, da ga sprejmemo v svoje življenje, nekaj povsem drugega kot statična urejenost ali mirna ustalitev v neki verski gotovosti. Nasprotno, velika noč nas predaja v gibanje, nas potiska v tek kakor Marijo iz Magdale in kakor učenca. Vabi nas, naj imamo oči odprte za »pogled onstran«, da bi opazili Jezusa, Živega, kakor Boga, ki se razodeva in se tudi danes pojavlja, nam govori, hodi pred nami in nas preseneča. Kakor Marija iz Magdale lahko vsak dan izkusimo, kako izgubljam Gospoda, ampak vsak dan lahko tudi tečemo, da bi ga spet iskali, vedoč z gotovostjo, da se pusti najti in da nas razsvetluje z lučjo svojega vstajenja.

Bratje in sestre, glejte, to je največje upanje našega življenja: to ubogo, krhko in ranjeno življenje lahko živimo, če se oprimemo Kristusa, ker je on premagal smrt, premaguje naš mrak in bo premagal temo sveta, da bi nas oživil s seboj v veselju, in to za vedno. Proti temu cilju, kakor pravi apostol Pavel, tečemo tudi mi in pri tem pozabljamo, kar je za nami, in se stegujemo proti temu, kar je pred nami (prim. Flp 3,12-14). Podvizajmo se torej, ko gremo Kristusu naproti, z urnim Magdaleninim, Petrovim in Janezovim korakom.

Sveto leto nas spodbuja, naj v sebi obnovimo dar tega upanja, naj vanj potopimo svoje trpljenje in svoje skrbi, naj z njim okužimo tiste, ki jih srečujemo na poti, naj temu upanju izročimo prihodnost svojega življenja in usodo človeštva. Zato ne moremo zaparkirati svojega srca v prividih tega sveta in ga zapreti v žalost; teči moramo, polni veselja. Tecimo Jezusu naproti, odkrijmo neprecenljivo milost njegovega prijateljstva. Pustimo, da njegova beseda življenja in resnice razsvetli našo pot. Kakor je rekel veliki teolog Henri de Lubac, »*bi nam moralo zadostovati, če razumemo tole: krščanstvo je Kristus. Nič, resnično, nič drugega. V Kristusu imamo vse*« (Les responsabilités doctrinales des catholiques dans le monde d'aujourd'hui, Paris 2010, 276).

In to »vse«, ki je vstal Kristus, odpira naše življenje upanju. On je živ, on hoče tudi danes obnoviti naše življenje. Njemu, ki je premagal greh in smrt, hočemo reči: »*Gospod, na ta praznik te prosimo za ta dar: da bi bili tudi mi novi, da bi živeli to večno novost. O Bog, otresi z nas žalostni prah navade, utrujenosti in razočaranja. Daj nam veselje, da se vsako jutro zbudimo z začudenimi očmi, ko vidimo nepredstavljive barve tistega jutra, ki je enkratno in drugačno od vseh drugih. [...] Vse je novo, Gospod, nič se ne ponavlja, nič ni starega*« (A. Zarri, Quasi una preghiera).

Sestre, bratje, v čudežu velikonočne vere, ko v svojih srcih nosimo vsa pričakovanja miru in osvoboditve, lahko rečemo: »*S teboj, Gospod, je vse novo. S teboj se vse začena znova.*«

Mladi, ki izžarevajo dobroto

Luka Oven

Delo z mladimi je včasih nepredvidljivo, pogosto zahtevno, a vedno navdihujoče. Kot koordinator Mlade karitas imam privilegij spremljati, kako prostovoljstvo postaja več kot le dejavnost – postaja način življenja mladih, ki želijo pustiti sled dobrega v svetu. V youngCaritas – Mladi karitas že vrsto let gradimo mladinsko delo, ki ni zgolj pomoč sočloveku, temveč tudi prostor učenja, osebne rasti in odgovornega državljanstva. Naša vizija temelji na načelu, da mladi niso zgolj udeleženci, temveč so soustvarjalci, nosilci sprememb in graditelji močne družbe.

Lep primer tega je letošnja postna pobuda **Škatlica**, ki jo od začetka do konca sooblikuje ekipa štirih mladih prostovoljk: Nika, Ema, Klara in Petra. Skupaj smo oblikovali vsebino, ki ni samo ustvarjalna, temveč ima tudi vzgojno in duhovno dimenzijo. Škatlica nagovarja mlade, družine in skupine, da v postnem času skozi konkretne vsakdanje korake – majhna dobra dela, odpovedi, pogovore – ozaveštujejo pomen solidarnosti in bližine z ljudmi, ki so v stiski. Lahko pa tudi zbirajo sredstva in jih darujejo za dober namen – učno pomoč.

Tak pristop – kjer mladi ne prejemajo samo navodil, temveč prevzemajo pobudo – je bistvo našega delovanja. Zato razvijamo strukture, ki omogočajo mladim, da delujejo kot voditelji, mentorji in povezovalci. V projektih Mlade karitas prostovoljci na nacionalni ravni, v škofijah in župnijah pripravljajo delavnice, obiske pri starejših, skrbijo za ozaveščanje o podnebnih spremembah, organizirajo solidarnostne dogodke – vse to pa poteka ob podpori koordinatorjev Mlade karitas, s katerimi gradimo varno in spodbudno okolje. Čeprav so zelo pomembna, pa v Mladi karitas ne spodbujamo zgolj dejanj, ampak predvsem razumevanje. Zakaj obstajajo stiske? Kakšno družbo želimo graditi? Kaj pomeni biti mlad kristjan danes? To so vprašanja, ki jih odpiramo na

naših izobraževanjih, taborih, mednarodnih izmenjavah in v vsakdanjih pogovorih z mladimi.

Zato je ključno, da mladinsko delo znotraj Karitas ni prepuščeno naključju ali zgolj navdušenju, ampak temelji na strokovnih principih: participaciji, neformalnem učenju, medgeneracijskem sodelovanju, varovanju mladih in dolgoročni podpori. Hkrati pa vedno ostajamo odprti – za nove ideje, pobude in sodelovanja. V prihodnjih številkah *Žarka dobrote* bomo predstavili posamezne vsebinske stebre Mlade karitas ter zgodbe s terena, ki pričajo o tem, da mladi niso samo prejemniki naše pozornosti, temveč dragoceni sogovorniki, soustvarjalci in pričevalci upanja.

CVETNA DELAVNICA LETOS PRVIČ TUDI V ORGANIZACIJI MLADE KARITAS KOMEN

Koordinatorji MK Koper

Mlada Karitas je v leto 2025 vstopila podkrepjena z dvema novima »enotama«, in sicer v Ilirski Bistrici in Komnu. Zadali smo si nekaj načrtov za projekte v tem letu in zastavili naše sodelovanje. Kot že poprejšnja leta je cvetna delavnica potekala v Vrhopolju in Kamnjah. Nadvse pa smo bili veseli odziva, da so se temu pridružili tudi v Komnu in smo skupaj izvedli prvo cvetno delavnico. Zbrali smo se v soboto pred cvetno nedeljo za kome-

skim župniščem pod cvetočo češnjo in toplim spomladanskim soncem. Čakal nas je kup oljk in vse potrebno za delavnico. Delavnici so se pridružili tudi tamkajšnji otroci in skupaj smo izdelovali lepe butarice iz naravnih materialov za naše družine in druge župljane. Vzdušje je bilo zelo prijetno, saj smo bili na svežem zraku, vreme pa je bilo res blagodejno. Hvaležni smo Mladi karitas Komen za organizacijo prve delavnice, za tople sprejem in pripravljenost biti del prostovoljcev Mlade karitas. Veselimo se novih projektov in nadaljnjega sodelovanja.

Lepo smo se imeli tudi v Kamnjah in Vrhpolju, kjer smo bili zadovoljni z obiskom.

V STRUNJANU VIKEND MLADE KARITAS KOPER

Koordinatorji MK Koper

Od 28. do 30. marca smo se prostovoljci Mlade karitas Koper podali na vikend v Strunjan. Prebivali smo v pastoralnem domu Stella Maris. Vikend je bil namenjen druženju, duhovnosti in dobrim delom.

V petek zvečer smo imeli adoracijo s Plamenčki – skupino mladih iz Vrhpolja pri Vipavi. Povezala

nas je v molitvi, tišini in pesmi. Bila je priložnost, da smo se ustavili, umirili in odprli srce Bogu ter drug drugemu.

V soboto smo zavihali rokave in se lotili priprave oljčnih vejic za cvetno nedeljo. Vejice, ki smo jih pripravili, so bile namenjene župnijam po vsej Sloveniji. Popoldne smo izvedli turnir v igri med dvema ognjema ter dobili zmagovalno ekipo.

Večer smo zaključili z doživetjo pashalno večerjo, ki nas je simbolično spomnila na pomen velike noči in judovsko tradicijo. Skupaj smo ob obredu okušali jedi, poslušali zgodbo odrešenja in premišljevali o Jezusovi daritvi.

V nedeljo smo s petjem sodelovali pri sveti maši ter se po kosilu polni lepih vtisov, novih spominov in navdiha odpravili domov.

Vikend v Strunjanu je bil poln srčnosti, veselja, vere in povezanosti. Se že veselimo naslednjega druženja.

MLADA KARITAS KOPER NA DNEVU ZA SPREMEMBE

Koordinatorji MK Koper

V četrtek, 4. aprila, smo prostovoljci Mlade karitas Koper sodelovali v akciji Dan za spremembe, ki jo organizira Slovenska filantropija. Dogodek spodbuja aktivno državljanstvo in prostovoljstvo ter je odlična priložnost, da se različne organizacije povežemo in predstavimo širši skupnosti.

Naša skupina je imela stojnico, kjer smo predstavili delovanje in projekte Mlade karitas Koper. Mimoidočim smo pripovedovali o prostovoljskem delu in dogodkih, ki jih pripravljamo skozi vse leto. Obiskovalci so se lahko ustavili, nas kaj vprašali, otroci pa so izdelali velikonočne voščilnice.

Veselilo nas je, da smo lahko del te zgodbe, kjer se povezujejo srčni ljudje in organizacije, ki želijo prispevati k boljši družbi.

MLADI se predstavijo

Sem Petra! Prihajam z Dolenjske, trenutno pa živim v Ljubljani, kjer še študiram. Sem diplomirana novinarka, čaka pa me še magisterij. Tudi po poklicu sem novinarka, delam za več slovenskih medijev, moderiram prireditve in sodelujem pri različnih projektih. Eden izmed takih je dobrodelna pobuda Škatlica v okviru Mlade Karitas. Kot animatorica v župniji pa že skoraj desetletje sodelujem pri pripravi oratorijev v Velikem Gabru.

Hobiji: sprehodi, slikanje in obiskovanje dobrih restavracij ali gostiln.

Najljubša hrana: mamin piščanec s kruhovo filo in pražen krompir.

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Bohinj

Najljubša pesem: Tabu – Pesek in dotik

Najljubši kotichek: Stara hruška na hribu nad našo domačo hišo.

Najljubša slovenska beseda: midva.

Praznik *ljubezni in upanja*

Boštjan Žabar

Materinski dan v Skupnosti Srečanje

20

V objemu samostanskih zidov na Kostanjevici v Novi Gorici je letos materinski dan dobil poseben pomen. V Skupnosti Srečanje, kjer se mladi fantje borijo z zasvojenostjo s prepovedanimi drogami in drugimi oblikami zasvojenosti, so se na ta dan poklonili svojim materam, ki so in še jim vedno v najtežjih trenutkih stojijo ob strani.

Dogodek se je začel z zbiranjem fantov iz vseh treh komun, ki delujejo v okviru Skupnosti Srečanje, poleg centra na Kostanjevici v Novi Gorici še center v Vremskem Britofu in Čadrgu. Tako zbrani so na dvorišču samostana toplo sprejeli svoje matere ter druge svojce in podpornike.

Na začetku je vse prisotne pozdravil vodja programa, Zvonko Horvat Žnidaršič, ki je v uvodnem nagovoru poudaril pomen materinske ljubezni in brezpogojne podpore, ki jo matere izkazujejo sinovom, predvsem v trenutkih preizkušenj. Sledil je program, ki so ga naši uporabniki več kot odlično pripravili in tudi udejanjili. Ob tej priložnosti so člani iz skupnosti v Čadrgu uprizorili Cankarjevo črtico *Skodelica kave*, ki skozi prizmo materinske skrbi odpira prostor za razmislek o naših odnosih. Simbolika pooseblja nesebično žrtvovanje, ljubezen in odpuščanje. Dogajanje se je nadaljevalo v duhu upanja in hvaležnosti. Vsi fantje so ob tej priložnosti napisali pisma svojim materam, s katerimi so hoteli izraziti globoko hvaležnost in obžalovanje za pretekla ravnanja. Žiga iz centra Nova Gorica je sedaj že pokojni

materi napisal pismo v obliki pesmi in jo tudi prebral. Ganljiv in milosten trenutek, ki je marsikomu zasolžil oko.

Poseben trenutek je bil tudi recital pesmi *Materi* Kajetana Koviča, ki jo je doživeto interpretiral Jan. Eden vrhuncev prireditve pa je zagotovo bil skupni nastop s pesmijo *Mati draga, le poslušaj me*, s čimer so pokazali, da jim tudi petje ni tuje. Ta pesem, odpeta iz srca, je matere spomnila, da kdor poje, slabo ne misli. To je pot preobrazbe, po kateri njihovi sinovi hodijo v komuni.

Ob koncu slavnostnega dela so sinovi svojim materam podarili še prečudovite primule – jeglič ter posebna darila: ročno izdelane čestitke in lectova srca, ki so jih tudi izdelali sami. Sledilo je sproščeno druženje, ki je še dodatno okrepilo zdrave vezi med materami in sinovi ter vtilo novo upanje v srca vseh prisotnih.

Dogodek ni bil ne le praznovanje materinskega dne, ampak je bil tudi močan simbol preobrazbe, ki je mogoča, kadar so v srcu prisotni iskrena ljubezen, odpuščanje in vera v novo prihodnost. V tej mogočni, a hkrati skromni prireditvi, se je močno izražalo spoznanje, da materinska ljubezen ne pozna meja in da se je vedno mogoče vrniti k njej, ne glede na prehojeno pot.

koper

21

PRAZNOVANJE TEDNA DRUŽINE V BOVCU

Vid Kovačič

Teden družine smo, na god svetega Jožefa, Bovčani tudi letos obeležili s sveto mašo za moške v polni soški cerkvi. Naš župnik g. Viljem nam je nazorno orisal lepe lastnosti Jezusovega varuha, ki so aktualne tudi danes. Sveti Jožef ni silil v ospredje, je pa pogumno izpolnjeval Božjo voljo. Tako je postal tudi zavetnik vesoljne Cerkve in priprošnjik v vsaki stiski.

V soboto, 22. marca, pa je Mlada karitas ob pomoči mentoric v kulturnem domu za materinski dan pripravila proslavo z igrico in glasbenim programom ter prisrčnim presenečenjem. Nekaj najpogumnejših otrok je namreč na oder poklicalo starše in se jim zahvalilo za skrb in dobroto. Le kaj je lahko lepšega kot iskrena otroška izpoved mami in očetu, da ju ima rad bolj kot vse na svetu?! Ganjeni so bili tako starši kot tudi publika. Staršem in starim staršem so podarili tudi stekleničko z lepo mislijo o družini. Prijetno druženje smo nadaljevali ob dobrotah, ki so nam jih pripravile prijazne sodelavke Karitas.

Naslednji dan je mašo popejšalo živahno petje otroškega pevskega zbora.

Teden družine smo zaključili s sveto mašo v torek, 25. marca, ob Gospodovem oznanjenju.

ROMANJE NA SVETO GORO

Marjana Plesničar Jezeršek

22

Na 4. postno nedeljo, ki je tudi nedelja veselja, smo v sklopu akcije **40 dni brez alkohola** poromali na Sveto goro. Bog nam je naklonil lep, sončen in topel dan, tako da se je ob 1. postaji križevega pota zbralo lepo število romarjev, ki so prišli iz različnih krajev, tako naše škofije kot tudi ostale Slovenije. Hitro smo razdelili, kdo bo prebral katero postajo, in se počasi odpravili na pot. Na postajah smo prebiral križev pot iz postne knjižice Slovenske karitas,

jo pa so cerkev napolnili glasovi moškega pevskega zbora Janez Svetokriški iz Vipavskega Križa.

Pred blagoslovom so svoje življenjske zgodbe, ki jih je zaznamoval alkohol in pot iz odvisnosti, ki je pot spoznavanja sebe, z nami podelili uporabniki programa Vrtnica – Janko, Uroš in Janez.

Po sveti maši je bil še čas za druženje in dobro voljo, tako da smo bili vsi skupaj resnično hvaležni

vmes pa premišljevali in molili, vsak s svojimi prošnjami in zahvalami. Ob 16h se nam je v svetogorski baziliki pridružilo še več romarjev, tako da so bile klopi kar polne. Sveto mašo je daroval predsednik Goriške območne karitas ob somaševanju p. Bogdana Knavsca in navzočnosti ravnatelja ŠK Koper, g. Tihomirja Busije.

Evangelij nas je nagovoril s priliko o izgubljenem sinu oz. bolje povedano, s priliko o usmiljenem očetu. Osrednji lik te prilike je namreč oče, ki ima rad oba svoja sinova, oče, ki je usmiljen, oče, ki odpušča.

Za sooblikovanje bogoslužja so poskrbele prostovoljke Goriške območne karitas, s pesmi-

za ta dan. Hvala vsem, ki ste se nam na romanju pridružili, in še posebej tistim, ki ste na tak ali drugačen način sodelovali, da je bila ta nedelja resnično polna in doživeta. Naj svetogorska Marija usliši vse naše prošnje in nas varuje tudi na nadaljnjih poteh.

ZDRUŽENE MOČI V KOPRU

Viktor Kollár

Nekoč je Tone Pavček dejal, da je *svet lep, če si človek do ljudi*. Na zadnji februarSKI dan je v prostorih Prostovoljske pisarne Koper na Gortanovem trgu zazvonil telefon, na drugi strani je bil prijazen glas prijateljske organizacije, Istrske območne karitas. Poklicala nas je gospa Pavla Brec, voditeljica Istrske območne Karitas in Centra karitas v Kopru, in predstavila svojo skrb v zvezi s potencialno težavo, ki bi se znala zgoditi v začetku prihajajočega tedna, ko so imeli dogovorjeno prvo letošnjo dostavo hrane iz programa ESS+ za odpravljanje materialne prikrajšanosti v Sloveniji v obdobju 2021–2027, ki naj bi potovala proti župnijski cerkvi v Bertokih in od tam dalje do starega mestnega jedra v Kopru, kjer se nahaja Center karitas Koper, ki posameznikom in družinam v stiski ponuja raznovrstno pomoč, s poudarkom na razdeljevanju osnovnih živili in informiranju. Znalo bi se namreč zgoditi, da se ne bo nabralo dovolj prostovoljcev, poleg tega pa je težava tudi v tem, da je treba donacijo prvič pretovoriti že v Bertokih, in sicer iz tovornjaka v kombinirana vozila, saj bi v nasprotnem primeru bilo za prihod tako velikega vozila v mestno središče treba izprazniti Trg Brolo in umakniti parkirana vozila. Tukaj pa se je pojavila tudi naslednja težava – vprašanje, ali bo kombiniranih vozil dovolj, da se akcija opravi karseda hitro in učinkovito.

Na tej velja pripomniti točki, da delovanje Istrske karitas sloni v veliki meri na srčnih, prizadevnih in močnih ženskah, ki so že zakorakale v zrela leta svojega življenja, nekatere se že približujejo upokojitvi, in nimajo mlajših naslednikov znotraj svojih organizacijskih enot, na katere bi preprosto preložile načrtovanje in izvedbo duhamornih, a za skupnost še kako pomenljivih organizacijskih in logističnih opravil, kot je to prevzem in koordinacija dobav hrane in higienskega materiala. Povrh tudi ne gre pričakovati, da bodo starejše gospe brez pomoči drugih kar same prekladale tone humanitarne pomoči, saj bi to pomenilo popolno porušenje najosnovnejših vrednot civiliziranega sveta. Ob vsem tem pa se pri Slovenski filantropiji še dodatno dobro zavedamo, da se za prošnjo po pomoči skriva še kako velik pogum

tistega, ki zanjo zaprosi, in da ji prevečkrat botruje občutek nemoči, obupa in tudi sramu. Tudi če gre za nekaj tako samoumevnega, kot prošnjo po pomoči ene humanitarne organizacije drugi. Zato smo klic vzeli zelo resno.

V želji po dobrih zgodbah, zgodbah o prijateljskih odnosih, srčnosti in povezanosti med ljudmi in organizacijami smo si pri Prostovoljski pisarni Koper obljubili, da na takšne klice po pomoči odgovorjamo s solidarnostjo. Po svojih najboljših zmožnostih in brez izjeme, v duhu složnosti, povezovanja in brižnosti. Zato se je takoj začelo iskanje prostovoljcev, uporabnikov in drugih ljudi, ki bi se v tako kratkem času lahko odzvali na klic v sili in svoj čas namenili prijateljski organizaciji za najbolj surovo fizično delo. Po klicu ducati organizacijam na območju MOK, socialnih in razumevajočih pogovorih s posameznimi programskimi vodji in predstavniki prostovoljskih in drugih nevladnih organizacij se je v zgolj dveh dneh nabralo tolikšno število ljudi, da smo vedeli, da bomo Karitas lahko priskočili na pomoč.

4. marca, le tri dni po prejemu klica, smo se tako pred stavbo, na Trgu Brolo 8, in pred župnijo v Bertokih zbrali dobri ljudje, ki dobro mislimo. Uporabniki, prostovoljci in uslužbenci različnih organizacij – društva ŠENT, Slovenskega združenja za duševno zdravje, društva Svit, društva za pomoč odvisnikom in njihovim družinam, Parka Istra, raziskovalno-izobraževalnega zavoda za trajnostni razvoj, Programske enote Migracije Slovenske filantropije, Zavoda Karitas Samarijan in programa Vrtnica, Škofijske karitas Koper, Prostovoljske pisarne Koper, Gasilske zveze Slovenije in še kakšne nevladne organizacije –, okrepljeni z dodatnim kombijem, ki nam ga je v ta namen velikodušno odstopila Slovenska filantropija v Ljubljani. Najrazličnejši ljudje so tako solidarno prijeli za delo in ustvarili verigo pomagačev, za katero lahko z gotovostjo rečemo, da je bila mavrično pisana kot še nobena poprej, ter s svojo dobro voljo in skupnimi močmi napolnili skladišča v Bertokih, Kopru in celo v Ankaranu. Tisti dan je ta pisana množica dobrih ljudi Kopru dokazala, da je solidarnost še kako živa med organizacijami, njihovimi uporabniki, prostovoljci in vsemi nami, ki zgodbe prostovoljstva soustvarjamo. Verjamem, da je bil tisti dan Tone Pavček tam zgoraj še kako ponosen na nas.

SKUPAJ NA POTI ŽALOVANJA

Marjana Plesničar Jezeršek

V soboto, 5. aprila, smo se sodelavci in sodelavke Škofijske karitas Koper zbrali v Škofijski gimnaziji Vipava na postni duhovni obnovi, da skupaj pripravimo svoja srca na praznik velike noči. Za temo kratkega srečanja smo izbrali žalovanje ter medse povabili p. Ivana Platovnjaka. P. Ivan je najprej daroval sveto mašo in že v pridigi povezal Božjo besedo in žalovanje. Nato pa je s predavanjem predstavil nekaj zanimivih poudarkov na temo žalovanja, ki jih je povezal s konkretnimi osebnimi izkušnjami. Kot sodelavci Karitas smo povabljeni, da smo blizu tistim, ki doživijo izgubo svojega bližnjega, povabljeni smo, da žalujočim ponudimo konkretno pomoč ter da predvsem odpremo svoja srca in prisluhnemo ... Vsak človek izgubo doživlja po svoje, vsak je imel s preminulo osebo svojo izkušnjo, svoj odnos, zato

tudi žaluje vsak drugače. Kot je poudaril predavatelj, noben način žalovanja ni napačen in žalovanje za tistimi, ki smo jih imeli resnično radi, tudi nikoli ne mine, samo bolečina se lahko preobrazi v zgodbo o odnosu, ki smo ga doživeli z ljubljeno osebo, v zgodbo o ljubezni, ki ne mine. Hvala p. Platovnjaku za čudovito predavanje in pravo postno izkušnjo.

Ljubljana

DOBRODELNA PRIREDITEV
V ŽUPNIJI VODICE

Rozalija Jeglič

V nedeljo, 23. 3. 2025, je v kulturnem domu Skaručna potekala dobrodelna prireditev ob materskem dnevu, kjer vsako leto sodeluje tudi Župnijska karitas Vodice.

Na prireditvi je bil poleg g. župnika Franca Mervarja prisoten tudi predstavnik Občine Vodice, podžupan g. Žiga Janežič, ki je z nami podelil nekaj misli in izrazil pohvalo za organizacijo prireditve.

Skupina mladih glasbenikov, pevcev in plesalcev je skupaj s svojimi starši in voditelji pripravila krasno in nepozabno prireditev. »Med iskrenimi ljudmi« in »Mlade oči«, ti pesmi nam je na začetku zapela Marcela Barle. Uvodne misli voditeljice Diane Dominko so bile namenjene brezpogojni ljubezni, ki jo premore le mati.

Za vse matere, mamice in babice so bile izbrane melodije in pesmi mladih nadarjenih izvajalcev znamenje zahvale, ljubezni in spoštovanja, za nastopajoče pa priložnost, da se nam predstavijo.

Prijetno je bilo prisluhniti zborovskemu petju skupine Flora s pesmijo Ane Dežman »Oj uatrok muj«. Otroški pevski zbor Čebelice nam je pod vodstvom zborovodkinje Mirjam Merše zapel pesem »O, Marija«. V nadaljevanju smo prisluhnili različnim melodijam, na klavirju so se predstavili: Jaka Bider, Mojca Podgoršek in Ela Plut, s harmoniko so nas razveselili: Matej Debevec, Nik Plut in Valerij Barle,

Župnijska karitas Vodice se zahvaljuje vsem in vsakemu posebej, ki so pripravili prireditev in na njej sodelovali. Posebna zahvala je namenjena vsem, ki so darovali denarna sredstva. S prispevki bomo lahko pomagali ljudem v stiski v naši župniji.

Iskreno se zahvaljujemo Jožetu in Špeli Podgoršek za organizacijo in pomoč pri izvedbi dobrodelnega koncerta. Iskrena hvala vsem nastopajočim, Janezu Barletu za ozvočenje in Marceli Barle ob mešalni mizi. Hvala Gasilskemu društvu Polje in Urošu Talanu za klopi in mize. Zahvaljujemo se tudi Občini Vodice za brezplačen najem dvorane. Hvala tudi Diani Dominko za lepe uvodne misli in povezovanje med posameznimi nastopi mladih umetnikov ter vodenje prireditve.

25

na saksofon je zaigrala Mirjam Zalokar, na violino Živa Podgoršek in Neža Podgoršek na flavto. Nekaj posebnega so bili ritmi Orkestra Godbene glasbene šole Vodice. Pristrčen nastop Folklorne skupine Podružnične šole Utik je bil nadvse prijeten in se je dotaknil src vseh prisotnih. Njihov nastop je vključeval ljudske pesmi, plese in stare otroške igre. Ob robu koncerta smo lahko občudovali manjšo razstavo likovnih del. Razstavljena umetniška dela so predstavila ustvarjalnost vodiških osnovnošolcev.

Po prireditvi je sledilo druženje ob dobrotah, ki so jih pripravile prostovoljke ŽK Vodice. Možno je bilo opaziti nasmejane in zadovoljne obraze in po pogovoru z obiskovalci smo dobili potrditev, da smo naredili nekaj dobrega in plemenitega. Vse mamice in babice so ob odhodu dobile vrtnico.

SREČANJE STAREJŠIH IN BOLNIH V ZAGORJU OB SAVI

Majda Razpotnik

26

Župnijska karitas Zagorje ob Savi je s svojimi sodelavci zadnjo soboto v marcu pripravila tradicionalno srečanje ostarelih in bolnih. Srečanje si zasluži, saj so v življenju trdo delali, skromno živeli ter gradili temelje za to, kar imamo danes.

Zbrali smo se v župnijski cerkvi svetega Petra in Pavla, kjer je bila med molitvijo rožnega venca možnost za sveto spoved. Sveto mašo, z uvodnim pozdravom in nagovorom, je daroval župnik Jani z duhovnim pomočnikom g. Andrejem. Po prošnjah sta duhovnika podelila navzočim sveto bolniško maziljenje, ki je zakrament ozdravljenja, duhovna tolažba in milost, da sprejmemo svoje stanje v bolezni ali onemoglosti. Udeleženci so se z vero v moč zakramenta udeležili maziljenja, ob spremljavi violine, na katero je muzicirala Eva. Med mašo je pel otroški pevski zbor pod vodstvom Petre Pograjc. Sveta maša oziroma bogoslužje s svetim maziljenjem je predstavljalo preplet generacij od predšolskih otrok do skoraj stoletnika. Sodelovali so otroci, ki dajo starejšim mladost in igrivost; srednja generacija, ki skrbi, da so otroci in starejši pre-skrbljeni, kolikor je mogoče; ter starejši, ki mlajšim in otrokom vračajo življenjske izkušnje in ljubezen. Ostareli so most med mlajšo generacijo in večnostjo. Čas, ki ga mladi podarijo starejšim in onemoglim, je najlepše darilo. Hkrati pa je čas, preživet s

starejšimi, kot odprta knjiga, polna zgodb, iz katerih se lahko marsikaj naučimo.

Po sveti maši je bilo v župnijskih prostorih družabno srečanje s krajšim kulturnim programom. Za uvod je Maks zaigral na harmoniko, Alenka in Aleks pa sta na violino in kitaro zaigrala »Cvetje v jeseni« ter Avsenikovo »Slovenija, od kod lepote tvoje«. S kitaro se jima je pridružil Riko iz starejše generacije, da so skupaj zaigrali in z udeleženci zapeli Slakovo pesem »V dolini tihi«. Med udeleženci je bil tudi upokojeni rudar Lojze Medvešek, ki bo junija praznoval 100 let. Riko mu je za uvod v praznovanje stoletnice s svojim čudovitim glasom zapel slovensko narodno »En starček je živel«. Melita, sodelavka Karitas, je g. Lojzetu čestitala v imenu prisotnih in mu zaželela, da se prihodnje leto zopet srečamo. Sledila je pogostitev, ki so jo pripravile sodelavke Župnijske karitas Zagorje, nato pa »klepet«, obujanje spominov na mladost, delo, skrb za družino ter izmenjava izkušenj o premagovanju bolezní ali težav zaradi zmanjšane delovne zmožnosti.

Na koncu srečanja so udeleženci prejeli blagoslovljene šopke cvetja (mini butarice) in malo peciva za domov. Vse to so z ljubeznijo naredile sodelavke Karitas. Iskrena hvala. Bilo je lepo in dobro.

Zahvala gre tudi spremljevalkam, ki so omogočile, da so se srečanja udeležile njihove mame. Podarile so jim svoj dragoceni čas kot zahvalo ob materinskem dnevu. Hvala tudi g. Janiju in g. Andreju za lepo opravljeno bogoslužje. Kljub slabemu vremenu, zoprnemu dežju, smo skupaj preživeli nekaj prijetnih in prijaznih ur sredi sobotnega dne.

ALI SMO TUDI MI LUČ ZA DRUGE?

Ladka Hunjet

25. zimski tabor za slepe in slabovidne je potekal od 21. do 28. februarja 2025. Nastanjeni smo bili v minoritskem samostanu sv. Frančiška v Piranu. Bilo nas je 25 udeležencev in naših spremljevalcev. Znova smo preživeli pester teden, saj so k nam prihajali različni gostje, raziskovali smo ožjo in širšo okolico, se duhovno okrepili in se med seboj še bolj povezali. Vsako jutro smo se udeležili telovadbe, uživali smo na sprehodih po Piranu in okolici. Eno popoldne smo se peš sprehodili Fiese, kjer sta dve sladkovodni jezери. V enem izmed njiju si je labodji par spletel gnezdo in ustvaril družino.

Zjutraj smo se udeleževali hvalnic, kjer smo se priporočili Bogu za lep dan, si dušo obogatili s petjem ter se z dobro mislijo dotaknili stvarstva. Kdor je želel, se je lahko pridružil patrom pri sveti maši v cerkvi. S patrom Romanom smo se posvetili tudi Sončni pesmi. Letos praznujemo 800-letnico tega izjemnega slavonspeva svetega Frančiška Asiškega, v katerem slavi lepoto stvarstva in Božjo navzočnost v naravi. Sonce omenja kot brata v najžlahtnejšem pomenu besede. V skupinah smo se pogovarjali o tem, kdo je bil našem v življenju najpomembnejša oseba. Vprašali smo se, ali smo tudi mi luč za druge, ki prinaša toplino in veselje.

S patrom Romanom smo se pogovarjali tudi o hvaležnosti. Pripravil nam je povzetke raznih psiholoških raziskav in odlomkov iz Svetega pisma. Lju-

dje, ki so hvaležni, so bolj usmerjeni k soncu, pozitivnemu izidu v vseh situacijah.

V soboto dopoldne smo se z avtobusom odpeljali do Seče, kjer se nahaja Forma viva. Lahko smo potipali edinstvene kamnite skulpture. Nekatere od njih so bile bolj predstavljljive, druge abstraktne. Okoli nas so bili oljčni nasadi in uživali smo v sožitju narave z umetninami človeških rok. Domov smo se vrnili peš.

Ogledali smo si tudi Škocjanski zatok. To je naravni rezervat, mokrišče, kjer se mešata slana in sladka voda in je izjemnega pomena za preko 1.660 različnih rastlinskih in živalskih vrst. V zatoku je vedno živahno, saj se tukaj ustavijo ptice med selitvijo, nekatere ptice samo prezimijo, medtem ko jih 50 različnih vrst tu stalno gnezdi. Spoznali smo rastlino oziroma rožo, imenovano žabarka, ki spada v skupino dvoživk, saj potrebuje malo suhega okolja in malo vode. V rezervatu imajo tudi šest konj s širšimi kopiti in istrsko govedo boškarin. Vodička Bojana iz Društva za opazovanje in preučevanje ptic je poudarila, da je tu dom živali in rastlin, ljudje pa jih lahko občudujemo, hkrati pa jih moramo tudi spoštovati. Odšli smo še na pokopališče školjk, ki so jih našli pri poglobitvi luke Koper in so različnih barv ter oblik.

Z zanimanjem smo si ogledali cerkev sv. Marka na Markovcu, kjer nas je sprejel prijazni župnik Ervin. Ta cerkev spada med novejšje zgradbe, saj je stara okoli 30 let, in ima obliko ladje. Župnik nam je opisal zelo lepe mozaike, ki povezujejo Staro in Novo zavezo, in nekatere prizore smo lahko tudi potipali.

Skupaj s patrom Romanom smo raziskovali samostan z okolico. Prvotno je bila tu pokopališka cerkev svete Katarine, zraven pa so zgradili majhen pritlični samostan za pet ljudi, ki so molili za tiste, ki so bili tam pokopani. Sedanjo cerkev so začeli graditi leta 1301 in jo v baročnem slogu dopolnili proti koncu 18. stoletja. Na križnem hodniku smo potipali osmerokotni vodnjak. Sedli smo lahko na 500 let staro korenino, ki je oblikovana kot sedež. Izvedeli smo, da je v cerkvi več grobnic, med njimi tudi grobnica družine Tartini. Orgle so stare skoraj 500 let, blagoslovljena voda pa je v čisto posebni posodi, v 23 kilogramov težki školjki s Filipinov. Lep je tudi vrt, kjer so patri postavili kolibo iz trstičja, repliko kolibe svetega Frančiška iz vrta pri svetem Damjanu v Assisiju, v kateri je Frančišek napisal Sončno pesem.

Med nas je prišla skupina Mandolinistica Capodistiana, ki je ubrano igrala na mandoline, mandole, kitare, čelo in kontrabas. Poslušali smo italijanske kancone, slovenske narodnozabavne viže, filmsko glasbo, suite in glasbo iz znane risanke Pink Panther. Omogočili so nam potipati drugo mandolino.

Nedeljsko pozno popoldne nam je zelo polepšala vokalno-instrumentalna skupina »Moja mati kuha kafe«, ki deluje že 25 let. Slovensko-istrske ljudske pesmi pojejo v slovenskem, hrvaškem in italijanskem jeziku. Poleg vodilnega instrumenta, ki je harmonika triestina, igrajo na istrski bajs ter na ljudska glasbila iz trstike: piščali, tolkalca, škrgadico (ragljo) in nonule. Vsi so bili oblečeni v slovensko-istrske narodne noše. Po glasbenem delu je med nas stopil najstarejši član Vojko in nam zaneseno pripovedoval o načinu izdelovanja piščali in njemu najljubšega istrskega bajs.

En večer smo z empatijo prisluhnili Špeli Pahor in njenemu opisovanju razmer v daljni Etiopiji. Tja je prvič odšla leta 2017 in nato še dvakrat ter največ pomagala v skupnosti sester v mestu Kobo, kjer vodijo sirotišnico, vrtec, osnovno šolo in bolnišnico. Iz italijanskega jezika je prevedla pretresljivo knjigo »Klic nevidnih otrok« avtorja Francesca, ki je v Tigraju zgradil vasico za osirotele otroke s hiškami in tudi šolo za slepe, ki je sprejemala otroke in odrasle.

Obiskala nas je medicinska sestra Maja, ki deluje v centru za duševno zdravje Logatec. Obravnavali smo resno temo: duševno zdravje odraslih in vzroke, da ljudje poiščejo strokovno pomoč. Sestra Maja je tudi nam s pomočjo poveljev pomagala splesti lepo mrežo dobrih medsebojnih odnosov.

Prebrali smo iskriavo avtobiografsko knjigo Ksenije Majcen z naslovom »Pobeg brez meja«, ki jo je izdala Slovenska matica. Za avtorico smo imeli kup vprašanj in smo bili zelo veseli srečanja z njo.

Naša spremljevalka Jerneja pa nam je nazorno opisala deželo vzhajajočega sonca Japonsko. Sestavlja jo 6.852 otokov, od tega so štirje veliki. Skupaj s sinovoma si je najprej ogledala glavno mesto Tokio, Nato pa Kjoto, ki je bilo glavno mesto do druge svetovne vojne, in Hirošimo, na katero je bila odvržena ena od dveh jedrskih bomb ob koncu druge svetovne vojne. Uspelo jim je videti tudi vulkansko goro Fudži v vsem njenem sijaju.

Prisrčno se zahvaljujemo dolgoletnemu pokrovitelju taborov, Škofijski karitas Ljubljana, in njenemu direktorju Marku Čizmanu, ki nas je tudi obiskal, pa organizatorjem Primožu, Mihaeli in Janini, naši kuharici mami Mileni za topel domač kruh in vse okusne obroke, patrom za gostoljubje in druženje, dragim spremljevalcem, ki nam vedno in povsod nesebično pomagajo in gledajo namesto nas, ter vsem, s katerimi smo se srečali in je bil zato tudi v naših očeh svet mnogo bolj barvit.

ZAČETEK NOVE POTI

Alenka Petek

12. aprila smo zaključili šolanje za svetovanje četrtne skupine udeležencev. Zaključek smo obeležili s sveto mašo in podelitvijo potrdil v kapeli Teološke fakultete. Srečanja sta se udeležila tudi voditelj dr. Stanko Gerjolj in Ana Rožman.

Skozi osem srečanj so udeleženci z intenzivnim praktičnim delom na sebi razvijali veščine, ki jim omogočajo nudenje podpore na poti sprememb. Poudarek na osebni izkušnji je prispeval h globlji osebni rasti, boljšemu spoznavanju sebe, večji čustveni zrelosti ter razumevanju dinamike medosebnih odnosov.

Pridobljeno znanje in veščine bodo udeleženci lahko uporabili pri svetovanju, kjer so ključnega pomena kakovostna komunikacija, čustvena pristnost in osebno spremljanje. Šolanje je predstavljalo pro-

stor varnega raziskovanja, učenja iz izkušenj in odkrivanja lastnih virov moči.

Zaključek procesa ne pomeni konca, temveč začetek nove poti – poti boljšega stika s seboj in drugimi ter poguma za soustvarjanje sprememb. Udeleženci so na tej poti pridobili dragoceno znanje ter razvijali sposobnost biti v stiku s seboj in drugimi. Naučili so se poslušati, čutiti, ostati v trenutku, prisluhniti telesu in soustvarjati prostor, kjer je sprememba mogoča. To so veščine, ki jih bodo lahko uporabili v najrazličnejših okoljih.

Med šolanjem so se večkrat znašli v dvomih, zadregi, celo odporu. Prav ti trenutki so bili največji učitelji. Geštalt je izkušnja, skozi katero stopiš na pot s srcem, zvedavostjo, voljo in željo po rasti. Skupaj smo se učili, kako biti pristen s sabo in z drugimi. Vsak je v skupino prinesel svojo ranljivost, moč, humor, pogum, tišino, jok, smeh ... Prav ta resničnost pa je bila naš največji učitelj.

Iskrene čestitke vsem za trud, prehojeno pot, predanost in pogum. Naj vas pridobljeno znanje vodi s sočutjem, jasnostjo in odprtim srcem.

murska sobota

PLENUM ŠKOFIJSKE KARITAS MURSKA SOBOTA

Karlo Smodiš

Sodelavci Škofijske karitas Murska Sobota (ŠKMS) so se v preteklem mesecu v Veržejju zbrali na 18. plenumu in pregledali delo v minulem letu.

Letos so se prvič zbrali brez škofa, najprej v župnijski cerkvi sv. Mihaela pri maši, pozneje v Marianumu na plenumskem srečanju. Somaševanje je ob somaševanju generalnega vikarja soboške škofije Lojzeta Kozarja in veržejškega župnika Milana Kavčnika vodil predsednik ŠKMS Boštjan Ošlaj. V nagovoru je Ošlaj poudaril odprtost karitativnega delovanja in pomoči vsem, ki se znajdejo v stiki. V odmevu evangelija je dejal, da nam je včasih težko navezati stik z ljudmi, ki nam niso pri srcu ali so nam naredili kaj slabega. A Kristus spodbuja prav k temu. K nenaivni odprtosti bližnjemu. Preseganje lastnih omejenosti in zamer je pogoj za oblikovanje skupnosti, kjer se ljudje čutijo sprejete, videne in slišane.

Na plenumskem delu srečanja je prostovoljce iz 34 župnijskih Karitas pozdravil generalni tajnik Jožef Kociper in besedo predal gostoma – Lidiji in Jožefu Kocipru.

Psihiater z dolgoletno izkušnjo dela z alkoholiki, Jožef Kociper, je navzočim predstavil značilnosti zasvojenosti z medicinskega in psihiatričnega vidika. Pokazal je na proces zdravljenja in na značilnosti posameznih etap od zanikanja, soočenja z resnico, odločitve za zdravljenje do rehabilitacije, ki običajno traja od tri do pet let. Za zasvojene z alkoholom velja abstinenca tako rekoč do konca življenja. Zasvojitveni refleks je namreč tako močan, da lahko v trenutku ponovno prevzame možgane, če zdravljeni alkoholik ponovno zaužije alkohol.

Da je res tako, je potrdila psihologinja Lidija Kociper in dejstvo orisala z resničnim primerom. V svoji praksi se je srečala z zgodbo, ki je zelo povedna. Neki mož je na prigovarjanje »prijatelj« po 40 letih abstinence poskusil alkohol. To dejanje ga je potegnilo v ponovni vrtinec pitja in v brezno, iz katerega se človek ne more rešiti sam. Razmere so postale tako nevzdržne, da se je od njega želela ločiti 80 let stara žena.

Na paradoks odnosa do alkohola in alkoholikov je opozoril psihiater Jože. Če nekdo nič ne spi, ga imajo mnogi za slabiča. Ko se napije, ti isti kažejo nanj: »Glej, kakšen je! Kako se je spet napil!« Prostovoljce je zato spodbudil, naj o zasvojenosti tudi kaj preberejo, da bodo znali pristopiti k ljudem, ki imajo tovrstne težave. Na voljo je tudi nova knjiga z naslovom Poti iz brezna, ki sta jo napisala Lidija in Jožef.

Kot je povedala Lidija, posledice zasvojenosti čutijo vsi člani družine. Partner postane soodvisnik, otroci pa izkušnjo iz otroštva prenašajo naprej – ali

sami postanejo alkoholiki ali pa si izberejo partnerja alkoholika.

Lidija je pokazala na pet stvari, ki nam lahko pomagajo iz zasvojenosti in pri soočanju z njo: molitev, objektivne informacije, povezanost z drugimi ljudmi, iskren stik in pogovor sam s sabo ter iskren pogovor s svojim bližnjim.

Voditeljica Škofijskega odbora za mladino soboške škofije Petra Vinčec je predstavila delovanje odbora in dejavnosti mladih. Mladi so odprti za sodelovanje in pomoč, le poklicati jih je treba in jim prepustiti odgovornost. Da je to včasih vprašanje zaupanja, je potrdil generalni tajnik Slovenske karitas Peter Tomažič, ki se je tudi udeležil plenuma in pozdravil prostovoljce.

Petra je dejala, da mladi danes raje poprimejo za projektno delo in so pripravljeni pomagati tudi na področju karitativne dejavnosti, čemur je pritrdil predsednik ŠKMS Ošljaj na primeru sodelovanja mladih pri počitnicah družin v Portorožu.

Pomoč je bila vsestranska in učinkovita

Generalni tajnik ŠKMS Jožef Kociper je prostovoljcem dejal, da je bila pomoč, ki so jo nudili na ŠKMS in v 34 župnijskih Karitas, vsestranska in učinkovita. Poročilo je zbrano in predstavljeno v plenumski knjižici. Med drugim je zapisano, da je 796 prostovoljcev opravilo 60.910 prostovoljnih ur. Na ŠKMS so prejeli 1.196 prošenj za pomoč in pomagali poravnati za 227.905,92 evra vrednosti položnic. V 17 programih so nudili pomoč različnim uporabnikom, posebej velja izpostaviti delovanje materinskih domov, ki so ves čas polno zasedeni.

Plenum so sklenili s kosilom in druženjem, kjer so izmenjali izkušnje pri delu na dekanijski in župnijski ravni.

NAGRADNA KRIŽANKA

maj Simon Dvornik

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17.6.2025 na naslov: *Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana* ali ga sporočite po e-pošti: *info@karitas.si*

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

31

	AKADEMSKI PEVSKI ZBOR	PEKAČ POGOVORNO		JEDILNI OSLEZ	ŠPELA TERČELI	DELO, KLJC	GESLO					MARKO ROTNIK	ORG. ZA VARNOST IN SVETOVANJE V EUROPI	TV VODITELJICA BERNARDA
ALEŠ PAVLIČ			OSNOVNA ŠOLA POLHOV GRADEC ZAJTRKI, KOŠILO, VEČERJA...					OLGA TONI	DRHAL, NASILNA SKUPINA		ŽENA IN ... PLANET V NAŠEM OSONČJU			
SPEC. ABDOMINALNE KIRURGIJE										POSUŠENA TRAVA UTEMELJITEV, POTRDIČEV				
VOJNI HOVERKRAFT (IZ ČRK RUBZ)					POZITIVNA ELEKTRODA IRENA SENDLER						SONJA RUTAR EVRO. ASTRONOMSKO DRUŠTVO			
	ANGLEŠKI IZRAZ ZA POT, TURA V MNOŽ. NAZIV							VEČKR. ZMAG. EVROVIZIJE ŠPORT Z LOPARJI						
INŠTITUT ZA EKONOMSKE RAZISKAVE				SKLADNJA OBALNA PEŠČENA RAVNINA									VELIKI SNOP IZ OMLATENE SLAME	ZEMLEVID ANGLEŠKO
SLO. EKONOMIST IN POLITIK TAINIKAR					MESTO NA S ŠPANJE (IZ ČRK BIAZ) NEGA KOŽE, PILING					SLADKOVODNA RIBA				
ERIK NOVAK			ALEŠ PRIMC			VLADAR, VODJA ČASOVNO OBDOBJE, ERA					TONE ANDERLIČ PRIPADNIK MANUŠINE V SLO.			
	DOLŽINA ZAPRTE KRIVULJE	ALP. SMUČARKA JOAN SANCHEZ	ARABSKI PUŠČAVSKI NOMAD						GOZDNA PRAVLJIČNA BITJA	ZIVALSKA OKONČINA KRAŠKA PLANOTA V JUL. ALPAH				
OLGA VRANKAR			FARAON KUFU IZ 26 STOL. PR. KR.						KORITO IZKOPANO V TEREN USEDANJE VODE V NARAVI					
BOJAN EMERŠIČ			DUHOVNIŠKO OBLAČILO PREMIER VOLLEYBALL LEAGUE					NASELJE V FRANCII (IZ ČRK MORI) SVETOPRESEMSKI PRAOČE					IGRALNA KARTA AS (ANGL.)	SNOV NA ATLETSKI STEZI
KMEČKO ROČNO ORODJE				ANGLEŠKI (IGRALEC (BILBO) IVAN ALBREHT							ALEŠ LOGAR IRENA LESAR			
SLO. PEVEC ZABAVNE GLASBE FLISER						MESTO NA GORENJSKEM								
KONCENTR. TABORIŠČE V SOVIJET. ZVEZI						OČE, ATI				GLED. IGRALEC VALIČ				

Geslo aprilske nagradne križanke: ZNATI ODPUŠČATI

Nagrajenci: 1. nagrada: **Marija Gomiršek, Nevlje**

2. nagrada: **Sonja Habe, Črni vrh na Idrijo**

3. nagrada: **Marjeta Medved, Šmarje pri Jelšah**

Nagrade: 1. nagrada: **kolesarska čelada**

2. nagrada: **majica Karitas**

3. nagrada: **nogavice Mlade Karitas**

BESEDA »HVALA«

*Lahko prijadra na valovih vetra,
lahko prileti na krilih galeba,
lahko je tiha in nežna,
lahko je samo bežna
in neskončno hvaležna,
da jo izgovoriš z ljubeznijo,
da se dotakne tvojega srca,
da objame tvojo dušo,
z brezmejno toplino,
nežnostjo in milino.
To je ljubeča neskončnost,
prijazne in tople besede,
to je podoba čarobno lepe
kraljične srca in le'ta
naj bo v vsakem srcu doma.
(Majda Grgič)*

QR koda za dostop do
žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

